

5

JAAR JEUGDWERKEN

OP DE ST-ROCHUSPAROCHIE

— TE DEURNE —

Jongensbond „St-Rochus”

Meisjesbond „De Madeliefjes”

M'n duurzame ChiroKerels, M'n duurzame Madeliefjes,

1934! Vaarwel, duurzame Kristi-Jongens van Tienen!
Met U heb ik zoo 'n heerlijke, maar soms ook zoo 'n harde
dagen meegemaakt! Leeft schoon en dapper!
God zegene U!

1934! Deurne St. Rochus!

Heil, duurzame jongens en meisjes van Deurne-Zuid!
Zoovelen zag ik er loopen en spelen in de straten; zoovelen
kwamen 's morgens vroeg bidden in de kerk. En lang voor de
beslissing genomen werd, zag ik U, in m'n verbeelding, op-
stappen door de straten, frisch en blij, kranig en fier;
'n jeugd vol zonn en lente!

Maar veel en hard werk zou er moeten gedaan worden. En 't
meeste werk zou door die jeugd zelf moeten gedaan worden.
Zullen ze aanvaardden? Zullen ze trouw en standvastig zijn
en blijven? Zullen ze durven?... Die, en zoovele andere
vraagtekens moesten doordacht en opgelost worden, vooraleer
aan te pakken.

Tot eindelijk, op Paaschdag 1934, de groote trom werd ge-
roerd op de parochie, en "verzamelen!" werd geblazen voor
de jongens.

En of ze 't deden! Een jeugd, die spontaan, edelmoedig en
totaal reageerde op 't eerste sein, dat was een jeugd, die
't beste liet verhoppen. Dadelijk werden ze onder stoom ge-
brecht, en ging de bond aan 't rollen. Vele moeilijkheden
en hindernissen en tegenkantingen werden ontmoet en moesten
overwonnen. Maar, waar 'n geestdriftige jeugd haar opmarche
inzet, daar helpen geen hindernissen om hun doorgang te
stuiten. En zoo geschiedde op St. Rochus!

Met 'n beetje jalouzie en 'n diep verlangen keken de meisjes
naar hun broers, voor wie zoo plots 'n heerlijk jeugdland
was opengestaan. Lang duurde 't niet, of die vele meisjes
schaarden zich naast hun broers in 'n zonnige bond, onder de
banier van Kristus-Koning!

Beste jongens en meisjes, vijf jaren zijn sinds verlopen.
Vijf jaren, gezegend door God, zwaar belaân met noest en
hard werk, met blijde en tintelende vreugde, met vroeg en
diep godsdienstig leven, met edelmoedig en immer-paraat
op-de-bres-staan om goed te doen. Vijf jaar is 'n heele tijd
voor wie hem wel gebruikt. En gij hebt het gedaan!
Ge hebt vreugde en zonn gebracht op de parochie. Uw schallen-
de liederen, uw zinderende banjo's, uw roffelende trommen,

uw montere stap, wapperende wimpels en banieren hebben 'n nieuw leven wakker geschud. 'n Nieuw leven, dat weer grootsch durfde aanpakken en doen, dat lachen en zingen kon bij 't vele werk en bij ontgoochelende tegenkantingen. 'n Nieuw leven, dat vernieuwing bracht onder de menschen, omdat het gericht werd door Kristus-Koning, en beleefd werd door 'n zonnige jeugd.

Uit de verslagen, die volgen, zal het U klaar zijn wat 'n massa werk er werd afgedaan, wat 'n bezieling er werd gebracht, en wat 'n ommekeer in het parochiaal leven. Daarop moogt ge fier zijn, want dat is Uw werk!

Met dank en bewondering denk ik hier aan de leiders en leidsters, die zich zoo edelmoedig en totaal hebben gegeven aan de jeugd hunner parochie. Zonder een enkele uit te zonderen breng ik hun m'n diepe hulde en grooten dank, want zij waren steeds, en zijn het nog, de betonnen grondvesten, waarop de bonden vertrouwwol en zonder gevaar konden bouwen, de hoogte in. In trouwe vriendschap zal ik hen steeds gedenken!

Dank ook aan aalen, die niet van de onzen waren, maar toch steeds op 't eerste sein, paraat stonden, om ons te helpen, zoodanig dat wij ze stilaan als de onze gaan beschouwen. Ouderdom steelt geen grens: men is jong, zoolang het hart kan voelen en leven met de jeugd. En zoo kennen we vele vrienden op de parochie.

Dank ook aan de vele offerzieltjes, die hun lijden en gebeden dag aan dag, vijf volle jaren, zoo overvloedig en edelmoedig voor ons hebben geofferd aan God. Hun miserie werd onze sterkte! Hun droefheid werd onze vreugde! Hun zwakte onze kracht!

Dank vooral aan Kristus-Koning en O.L. Vrouwke, tot wiens eer we dit alles gedaan hebben, maar zonder wiens hulp en zegen we het nooit hadden klaar gekregen.

Duurbare jongens en meisjes, ge staat nog even paraat en even geestdriftig als de eerste dag. Geweet nu beter waarom en ge weet nu beter hoe ge werken moet, als 'n ware jeugd van Kristus-Koning.

Weest trouw aan dit korte maar rijke verleden!

En zoo er soms onder U waren, die in de voorbijë jaren niet altijd al gedaan hebben wat ze konden en moesten, of door hun schulde oorzaak waren, dat iets minder goed ging in den bond, dat ze zich voortaan met hart en ziel geven.

Vijf jaren zijn voorbij! Vijf nieuwe komen!

Staat klaar voor God en Uw Volk!

Als 'n sterke bond rukken we aan!

Kristus-Koning en O.L.Vrouwke van Vlaanderen zullen U zegenen!

Ant. Glants

 ond. v. g.

EERSTE LUSTRUM 1934 - 39

VAN DEN JONGENS/BOND

DE VOORGESCHIEDENIS

In den beginne is er niets....

Want voor onze prachtige Jongensbond in het leven geroepen wordt, zijn onze jongens, zooals overal elders, tot een beklagenswaardig niets-zijn en nietsdoen gedoemd. Er waren wel patronaten waar ze zich konden laten opschrijven. Maar wat wacht hen daar? Een lam leven, onder toezicht van stijve opletters, die er angstvallig over waken dat hun "leerlingen" stil op hun bank zitten. Daar mag men niet roepen of ravotten; daar wordt niet gelopen of geen plezier gemaakt. Braaf zijn en uw mond houden!

Welbedankt voor zoo 'n triestig leven!

De patronaten lijden aan bloedarmoede, en kwijnen langzaam weg. En dreigender wordt de concurrentie aan de andere zijde. Is men dan blind voor den grooten nood van de Katholieke Jeugd? Gelukkig neen!

Er zijn, Goddank, nog mannen onder onze katholieke jeugdleiders, met een ruim hart en een groote ziel. Zij begrijpen de jeugd en haar verlangens, omdat ze zelf jong zijn en jong voelen. Mannen, die afgebroken hebben met de vooroorlogsche begrippen over opvoeding en jeugdvorming. Mannen, die een nieuwen tijd inluiden voor Vlaanderen! Zij zien hoe het Kath. Patronaat daar eenzaam blijft staan als een verouderd en wankel gebouw, te midden van de vernieuwing. Hoe de nieuwe jeugd er minachtend voorbij loopt, aangezogen door het meer moderne leven. Toen hebben deze mannen den hoorn der vernieuwing geblazen over onze verouderde patronaten. Zij hebben de gesloten vensters en deuren opengesmeten, en de troebele ruiten gewasschen. Nieuw leven stroomt er binnen, en de zon van de ware jeugdvreugde breekt door de heldere ramen. De schoolbanken worden buitengesmeten, en de toezichters onttroond. Zij vernieuwen alles naar de eischen van den tijd en de echte jongensziel.

" Wij willen een jeugd, die met orde en tucht marcheeren kan, om met haar liederen en haar flinken stap de straat te veroveren. Een jeugd die zich thuis voelt in open lucht en brandende zon. Een jeugd, die zingen kan en met het lied van levenslust en jeugdige geestdrift, haar levenslust en jeugdige geestdrift meedeelen kan in haar omgèving. Een jeugd die zelf haar liederen begeleidt en met waardigheid haar jonge ziel uitzingt bij mandolien en banjo! "

Op de puinen van de "oude", verrijzen de "moderne" patronaten of Jongensbonden. Andere worden als uit den grond gestampt. Zoo gebeurde het te Deurne-Zuid Sint Rochus.

ONTSTAAN VAN DEN BOND

Met Paschen 1934 werd er op onze parochie besloten tot het oprichten

van een splinternieuwen Jongensbond, onder het bestuur en leiding van E.H. Aarts, onderpastoor.

Velen onder u, zullen zich nog wel dien eersten brief herinneren, ge

richt tot alle flinke katholieke jongens van de parochie. Zij werden uitgenodigd bij ons te komen, in onzen bond, een grooten dapperen bond. Wat zij daar zullen vinden?

1- Men blij jongensleven.

2- Echte kameraden en ware broeders.

3- Leer en vorming, steun en sterkte in hun Kristelijk, Vlaamsch jongensleven.

4 - Hulp in al hun jongensnooden.

Deze brief beteekende voor vele jongens het begin van een nieuw nuttig en blij leven. Op tweede Paaschdag 1934 kwamen ze voor de eerste maal bijeen: een tachtigtal flinke durvers. De toekomst straalt vol blijde verwachtingen.

EERSTE WERKING

Er wordt al dadelijk begonnen met een reeks flinke uitstappen, die zeer in den smaak vallen. Na de vakansie vergaderen we 's Zondagsvoormiddags op het pleintje naast het Gildenhuis. Dat zal ons lokaal in open lucht zijn gedurende langen tijd. Fonkelnieuwe spelletjes, smakelijke vertellingen en gepaste geestelijke woordjes. Als het pleintje te klein is, trekken we naar het "fortje". Nu en dan komen booze regenbuien het spel wel eens in de war sturen. Dan vluchten we echter het Gildenhuis in, dat we voorloopig voor lief moeten nemen.

GROOTE EN KLEINE AFDEELING

Het verschil in ouderdom is te groot tusschen de grootsten en de kleinsten. Daarom worden er twee afdeelingen gesticht. Zij krijgen ieder hun leider, en zullen afzonderlijk vergaderen. Dat is onze eerste uitbreiding. Er wordt flink gewerkt, en weldra kunnen we voor de pinne komen met ons

EERSTE WINTERFEEST

de leuke historie "Marten de Haas" op maandag 15 Oktober. Toen toonden we voor de eerste maal aan gansch de parochie dat er een nieuwe macht gebeoren was op St. Rochus, macht, die later nog wel van zich zou laten hooren. Onze bond groeide voort. Zoo kwam

KERSTMIS 34

"Moge het Kindje Jezus vrede en geluk brengen in uw hart, en uw jongensleven schoon en blij maken; en moge het U laten inzien en begrijpen hoe een echte Katholieke Vlaamsche jongen moet leven om een ware jongen te zijn." Daar kunnen we nu mee beginnen in de kerstvakansie. In het Rivierenhof wemelt het van kleine Tytolers tijdens het groote spel. Dan komt de eerste

KERSTVIERING

in het Gildenhuis, waar de broederbanden nauwer worden toegehaald;
(voor de Feesten: zie speciaal verslag!)

Wat heeft men plezier gedurende de vakantie: uitstappen, voorbereiding van de tentoonstelling, knutselen, we bouwen 'n twintigtal typische huizen uit alle landen van Europa, we bouwen verscheidene vlieg-machines, zelfs 'n zeppelin etc...

Ook wordt er voor 't eerst een kampioenschap van handbal betwist onder de verschillende vendels. Tot slot van deze heerlijke vakansie : de voetmarche naar Lier. Dien eersten tocht, den laatsten dag van 't jaar, stillen we nooit vergeten. Er werd juist " nieuwjaerke " gezongen. Dat onze mannen het niet lieten koud worden! Ware jongenspret!
Hiermee sluiten we het jaar 1934, het jaar van ons ontstaan.

JAAR 1935

Onze bond is nu al opgeschoten tot een flinke spruit, waar durf en leven insteekt. Een machtigen bond zal 't worden. Dit toonen we bij de eerste Pausviering, die we meemaken. De Jongensbond en heel het parochiaal JVKA levert flink werk.

Tot de Plechtige Kommunikanten richt onze bond een onweerstaanbare uitnodiging. Enorme voordeelen vinden ze bijons : we geven nu ook muziek, zang, banjo en trommellessen; we hebben een Knapenkoor en een spaarkas. 't Zijn als zoovele getuigen van onzen vooruitgang.

Komt dan weer de PAASCHVAKANSIE.

Uit de brieven, die rondgestuurd worden begrijpen we beter dan wie ook de beteekenis van Paschen, voorbereid door een gezamenlijk kerkbezoek op Witten Donderdag. Ook helpen we mee aan den Passie- en Paaschavond. Op 2de Paaschdag houden we met de andere jeugdgroepen van den parochie onze Paaschkommunie. 's Namiddags gaan we broederlijk naar de Vlaginwijding van St. Fredeganduspatronaat.

Veroveringstochten worden ondernomen door de parochie. Terwijl we 's namiddags de mannen van St. Rumoldus een geduchte afrassing geven in Vlaggenroof in het Rivierenhof. De tijd snelt voort en weldra staat voor de deur

ONZE EERSTE GROOTE MEIVAART

Meer dan 2000 jongens zouden ter Beevaart gaan naar de Grot van Rustoord, het heiligdom van Maria, onze Koningin. Dat is heerlijk! Net zooals de Meivelden ten tijde van Karel de Groote. Ja, het verleden leeft in ons.

Daar zullen we met 200 man de kroon spannen te Ruxtoord.

Uitslag van het spel : ons kamp wordt verslagen; maar St. Rochus is niet overwonnen. Men zegt van ons : " dat we de schoonste en sterkste groep waren, waar 't meeste geestdrift en vuur instak en die het dapperste en eerlijkste speelden. "

Bij de RERUM-NOVARUMVIERING krijgen we nogmaals gelegenheid om te toonen aan heel Antwerpen dat we de machtigste groep zijn van al de patronaten: ons parochiaal jeugdverbond brengt 500 jongens en meisjes in 't gelid.

Op 23 Juni gaan we stil en devoot in de processie van het H. Sacrament. Fier begeleiden we het Allerheiligste door de straten van onze parochie. In 't vervolg hebben we een vaste plaats in al de processien der parochie. We beleven steeds in blok al de hoogdagen van de Kerk.

Op 11 JULI luiden we triomf over Vlaanderen. Deze dag mag niet onopgemerkt voorbijgaan in onzen bond. Wij zijn immers de kinderen van de Wi-kings, de Klauwaerts, de Brigands en van de Vlamingen die sneuvelden in den wereldoorlog met de hoop op een schooner Vlaanderen. En onder de leuze " Wees Vlaming wien God Vlaming schiep! " richtten we een heerlijke 11 Julidag in. We trekken voor 't eerst achter onze mooie Leeuwenvlag op wandel. 's Avonds heerlijk Guldensporenfeest in 't Gildenhuis. Nooit zooveel gezien!

Zoo komen we stilaan tot het hoogtepunt van dit bedrijvig jaar:

ONS KAMP TE BERKVEN

Eenig is het! Iets gansch nieuw: acht dagen op den buiten, in het hartje van de Kempen in een heerlijk Jeugdhuis. En zulks aan een spotprijs. Het is een kamp geweest vol avonturen en afwisseling. Iets waar we nu nog met heimwee aan denken.

Daar komt ons de droeve mare toe van den dood van Z.E.H. Coveliers, pastoor onzer parochie. Wij vormen de eerewacht op den doortocht naar de kerk en rond het graf. De jongensbond heeft, samen met de andere jeugdorganisaties zijn dankbaarheid uitgesproken tegenover hem, die ons lief had. En de dagen vliegen voorbij...

DE LANG VERWACHTTE X.R.-MALE

zal plaats hebben op het Bieduinenhof. Daar zullen we onze macht ont-plooiën in het groote " Boerenkrijgspel ", geleid door onzen eigen proost. Het wordt een triomf voor ons zonder voorgaande. Zegevierend trekken we Deurne 's avonds binnen achter de veroverde klokken. Een ware hoogdag! Op 15 September vormen we weer de eerehaag bij de

INHALING VAN ONZEN NIEUWEN PASTOOR.

Dit na een machtigen optocht, waarin wij het reuzenaandeel hadden. Ook houden we een sprookjesachtigen Lichttaptoe van ongeveer 600 ballonnetjes en fakkels. Zelfs houdt Z.E.H. Pastoor Holthof voor de jeugd een speciaal namiddag vrij ter ontvangst. We heeten hem hartelijk welkom, en toonen hem zulks door allerhande prestaties. Er is zelfs een filmreporter bij. Dat belooft voor later.

Het volgend Winterfeest schrikken we niet terug voor de kolosale moeilijkheden die de opvoering van RADIJS zullen meebrengen.

Tijdens het Kristus-Koningfeest wordt de film van de Meivaart en de X.P.-Male gedraaid tot groot joleit van allen.

Zoo doet ook Kerstmis 1935 haar intrede.

Op het KERSTFEEST wordt nu voor 't eerst onzen KONING gekozen. Merkwaardig: het lot valt op den kleinsten jongen: Tuurke De Groeve! Later heeft hij bewezen dat er met zijn koninklijke voorspraak wel iets te bereiken was.

Daarmee is ook het tweede jaar geloopt.

1 9 3 6 ! ! !

Dit jaar, en ook de volgende, zullen we weer meedpen aan al de groote feesten van de parochie: Pausviering, Pauswake, Paschen, Kerstmis,

Processie, Kristus-Koning etc...

Onder de Paaschvakansie werd voor 't eerst een dag uitgepikt om te gaan herboriseeren in 't Peerdsbosch.

Wat we nooit zullen vergeten uit dit jaar is op O.H. Hemelvaartdag de PLECHTIGE PATER DAMIAANHULDE te Antwerpen.

Voor 't eerst stappen we volledig uitgerust, met trommels, banjo's fluiten, wimpels, banieren etc... door de straten van Antwerpen.

We oogsten dan ook meermaals 'n daverend applaus.

DE MEIVAART wordt dit jaar een glansrijke zegepraal. We veroveren 5 wimpels, en brengen er tien mee naar huis: 5 veroverde en onze 5 wimpels, die we met zooveel kunde en dapperheid verdedigden dat geen vijand ze zelfs genaken kon.

Daarop volgt de onthulling van den eersten steen van het St. ROCHUSINSTITUUT. Wij marcheeren mee.

Steeds staan we bereid om te helpen waar we kunnen en waar het een goed werk betreft. Daarom brengen we een heel ploeg jongens en meisjes in aktie op de Vlaamsche Kermis ten voordeele van deze nieuwe school. En we hebben het niet gelaten bij die eerste medewerking.

Op 23 JULI is het V.V.R.O.-FEEST op de Wielerbaan te Deurne. We stapte in den optocht om Nonkel Jan binnen te leiden.

Onder het groot verlot maken we weer, lijk gewoonte, een heele reeks heerlijke uitstappen, 's Woensdags en 's Vrijdags.

Onze traditionaële kampweek houden we nu te Kasterlee.

Wat we daar allemaal hebben meegemaakt aan jongensavonturen en jongensleute is onmogelijk te beschrijven. We leefden daar bijna in Spanje, want "de verovering van Madrid" stond bijna alle dagen op het program, tot 's nachts toe.

Voort, altijd maar voort...

Het eene sukses volgt op het andere, als zoovele getuigen van de innerlijke kracht de deugdelijkheid van ons werk.

Zoo ook het NACHTFEEST op de Wielerbaan te Deurne, op 20 Sept.

Op 9 en 10 November spelen we "DE BLINDE" Raadpleeg het verslag van onze feesten.

Ondertusschen komt ons de verzekering toe dat onze

NIEUWE LOKALEN

zullen klaar zijn na den Vlaamschen Kermis van Kerstmis. 425 m2!

We houden een JEUGDMEETING, waar enkel jongens mogen naartoe komen, op 13 December. Eenige leiders richten er het woord tot hun jongens en spreken er over: tucht en solidariteit in den Jongensbond; wat wil onze nieuwe jeugd; en onze plannen voor de toekomst. Hiermee kunnen we 1936 in vrede en met gerust geweten slapen leggen.

1937!!!

Dit jaar belooft al vast een vruchtbaar jaar te worden, want bij het betrekken van onze nieuwe lokalen zal ook een vernieuwde werking ingezet worden in de

DRIE AFDEELINGEN

Knapen, Jongens, Kerels! Ziet ge hoe onze Bond voortdurend groter wordt. Ook wordt aangevangen met de turnlessen voor groot en klein.

TROUW, ons bondsorgaan, dat maandelijks verschijnt, zal van 20 op 30 bladzijden gebracht worden.

We vernemen dat men, op onzen raad, te Kasterlee een nieu jeugdhuis a aan 't bouwen is. Daar zullen we van profiteeren!

Met Paschen nemen we voor goed bezit van onze NIEUWE LOKALEN.

De Kerels en Jongensafdeeling krijgen haar Ridderburcht, waar ze voortaan nieuwe plannen zullen smeden voor de toekomst.

Ons ZOMERPROGRAM is goed gevuld: een schat van wandelingen en fiets-tochten.

De traditioneele MEIVAART wordt weer een schitterende overwinning.

Dan komt de dag dat we de naburige patronaten oproepen voor de PLECHTIGE INWIJDING VAN HET St. ROCHUSINSTITUUT EN ONZE NIEUWE LOKALEN. (23.5.37)

Deze dag is weer een mijlpaal in de geschiedenis van den opgang van onzen Jongensbond.

Weldra ontvangen onze mannen de aankondiging van de toekomstige SPEL-DEMONSTRATIE. Sint Rochus zal aan de leiders uit Antwerpen en uit andere streken toonen hoe zijn jongens spelen. Velen zijn gekomen en hebben er zeker iets nieuws geleerd.

GROOT VERLOF 1937

We noteeren enkel de volksspelen, waar we gelegenheid hadden onze vaardigheid in gareneten, aardappelen rapen, zakkenlopen enz... te toonen. Van den 4 tot den 10 Aug. houden we ons kamp te KASTERLEE. We "resideeren" in een splinternieuw jeugdhuis. We houden er onvergetelijke kampspelen: de Toovenaar, de Verovering van het H. Graf (bijna hadden ze den Emir van Jerusalem stikgedood genepen - veel gekwetsten, en veel stukke kleeren!) En 't frissche water! (de onderzeeërs leverden degelijk werk in het veroveren van het "waterterrein"!)

We zijn overal bij: zoo zien onze Kerels den vermaarden historischen stoet van Aarschot, ter gelegenheid van het 6de eeuwfeest van den opbouw der Collegiale Lievevrouwekerk.

De ijverige mannen van Pro Apostolis (zie over hun werking hun eigen verslag) zetten een Missiedag op touw. Een missionaris komt een voordracht houden met lichtbeelden. Flink werk!

Nu wordt het ook tijd om de Kerels méer speciaal te bewerken. Daarom richten we Zaterdagvergaderingen in, waar we om de veertien dagen een ernstig onderwerp behandelen o.a.: het Goddeloos Kommunisme, Japan, de Orde in de Natuur, Geloofdverdediging etc...

Tijdens de volgende KERSTVIERING wordt Ede Bens den ongekroonden Koning Wat we nog over '37 moeten aanhalen is onze buitengewone KARNAVALVIERING, onder het motto: De Mode door de eeuwen heen. (zie verslag feesten)

Paschen is vooral gekenmerkt door den fameuzen fietstocht naar Haken-
dover, voor twee dagen. Onze eerste groote rit,

We reden ook naar Brda.

De Meivaart was weer, net als de drie vorige jaren een hoogdag voor onzen bond, met 'n glorievolle zegepraal.

Dit jaar gaat de GULDENSPORENVIERING door "onderons" met volksspelen en wafels.

Het groot kamp van 28 Juli tot 4 Aug. te Kasterlee.

Vele ontdekkingstochten in de omstreken gemaakt en heel de Hooge Mouw omgewoeld.

Al wat de vorige jaren werd aangestipt aan feesten, gebeurde ook dit jaar met even veel luister en vreugd.

Zoo naderen we stilaan ons Lustrumjaar. Dat moet en zal iets worden van de bovenste plank. Ons groot kamp zal doorgaan te ECHTERNACH!

Zoiets kunnen wij! Ongelooflijk en toch waar!

Er wordt ijverig begonnen met sparen, anders komen we niet klaar.

Zoo ging dit jaar, met een schoon vooruitzicht.

1939! L U S T R U M !

Een prachtig begin met de opvoering van RADESKE, op 19 en 20 Febr. en op 12 Maart.

Dit jaar staat de Meivaart in 't teeken van den wereldvrede. Duizenden bedevaarders zullen samenstromen te Rustoord en er hun gebeden en werken offeren voor den vrede door de tusschenkomst van O.L.Vrouwke van Vlaanderen. 't Spel winnen we natuurlijk weer met klank.

Dit jaar is ook 'n jubeljaar voor onze parochie: zij viert haar 50-jarig bestaan. Daar doen we natuurlijk aan mee: een vurige kommunie en een heerlijke optocht.

Spijtig genoeg waren enkele jongens onwettig afwezig, en werden geschrapt.

Daarna beginnen de voorbereidende vergaderingen voor Echternach.

Alles zal in de puntjes verzorgd zijn en geregeld worden. Deze bijeenkomsten zijn op zich zelf reeds een waar genoegen. Dat moedigt ons aan om ze stipt te volgen.

Ondertusschen krijgen we ook de gelegenheid om iedereen te verbazen met ons prachtig KAMVUUR. Ruim 1000 toeschouwers uit de parochie.

Zoiets gebeurde voor de eerste maal te Deurne, en 't zijn weeral wij die het organiseeren.

Op ons programma staat nog ons groot atletiekfeest!

HET KAMP TE ECHTERNACH

wordt de bekroning van ons vijfjarig bestaan, het hoogtepunt, en tevens de belooning van vijf jaar trouw aan den bond. Dat dit kamp ten zeerste gelukt is, zult ge in het speciale ver slag wel kunnen lezen.

.....
Dit zijn in groote trekken het leven en de verwezenlijkingen van onzen Jongensbond gedurende ruim vijf volle jaren.

Is het bluff wat we U, jongens, hebben toegeroepen in dien eersten brief? Dat het een machtige bond zou zijn? dat ger er alles zou den vinden wat een jongen wenschen kan?!

Geen tijdele woorden, geen holle frazen, maar klinkende waarheid!
 En nu heb ik op verre na nog niet alles gezegd. Dit verslag is zeer onvolledig. Ik heb u gesproken over de zuivere tastbare feiten. Maar waar is dan die groote genadewerking, die onvermijdelijk in uwe en onze zielen heeft plaats gehad? Waar zijn onze gebeden en onze offerkens? Dat is het geestelijk leven van onzen Bond. En dat is ongetwijfeld nog sterker en vruchtbaarder geweest dan het uiterlijke. Maar hier ben ik machteloos. Dat kan ik niet beschrijven. God alleen weet het en heeft het opgeteekend. Niets zal daarvan verloren gaan voor de eeuwigheid.
 Jongens, laat ons trouw blijven aan onzen Bond. Hand in hand, schouder aan schouder, rij aan rij! Zoo zullen we onze stappen markeeren op de straat en den weg opgaan ter verovering. Vlaanderen moet terug naar O.L.Heer. Dat zal, jongens, als gij uw plicht verstaat; als wij allen aan één en dezelfde koord trekken. Dan zullen we in de komende jaren nog meerdere en groetschere prestaties leveren. Dan zal er nog meer vreugde heerschen bij ons. Dan wordt ons tienjarig bestaan een nog veel grootere triomf!

===== L. V.D. =====

ZOO VIEREN JONGENS FEEST

VERSLAG OVER DE FEESTEN.

Een nieuwe lente, een nieuw geluid!

Althans op de Sint Rochusparochie van Deurne, in het jaar onzes Heeren 1934. Want wat er daar bengels waren van alle slag, van allen ouderdom en kleur, ravo tters, straatloopers, belleken-trekkers, snotneuzen en vervelende kinderen, dat wist iedereen. Maar dat diezelfde nietdeugen, die nagels-van-mijn-doodskist, die broeken-verslijters en stukken-van-menschen-eters, het vermogen in hun body droegen om netjes in uniform, met een wit-wit-hemdeken aan, in rijen per drie te stappen, en te zingen, ja te zingen, allemaal gelijk, en zonder schreeuwen, ... neen! daar konden de meeste menschen met hun gewoon menschenverstand niet bij!

Enfin kwaad waren z'er niet om. 't Schijnt, het gerucht is nooit officieel gelogenstraf, dat na het eerste verlof aan de leiders een banket werd aangeboden door het "niet-bestendig-comité-voor-hulp-aan-de-huis-moeder-tijdens-de-groote-vakansieperiode."

Als dan het schoon weer voorbij was, en - o wee, o ach! - het nieuwe schooljaar de jeugd onbarmhartig van de straat wegrukte, begon het er naar uit te zien dat de goede gemeente tot volgend jaar zou moeten wachten om weer eens een nieuw en aangenaam geluid te hooren.

Niets was minder waar. Want de Jongensbond was zoo goed van stapel geloopt, dat zijn werk zelfs niet in 't felste van den winter werd lamgelegd. Zoo begon dan die jeugd, zoo zeer berucht en beducht om haar eigenzinnigheid en onhandelbaarheid, te repeteeren, te repeteeren, gewonnen verloren, en op 15 Oktober 1934, nieuwe verrassing op de parochie. Ditmaal een "coup de théâtre": Jongensbond St. Rochus, nog geen jaar oud, voert op het tooneel "MARTEN DE HAAS".

Voorwaar, een gevaarlijk experiment: op de planken spelers die nog nooit

gespeeld hebben; in de zaal, opeen gepakt, een op tooneelgebied verwend, veeleischend publiek. Uitslag: Sukses, sukses, over heel de lijn! Want Marten de Haas speelde zijn parten met luimige zwier. Drie bedrijven lang werden de toeschouwers om den tuin geleid, en als ze dan eindelijk meenden dat ze de jagers en hazenhistorie beet hadden, verscheen daar Tijl, Vlaanderens eerste en laatste telg! Hij is het zinnebeeld van elke flinke jongen van onzen bond, vroom en offervaardig, goed en diep kristelijk; en altijd en overal te vinden om een gezonde poets te bakken. De menschen voelden dat en ze begrepen den Jongensbond.

Onze bond floreerde, maar op de lauweren rusten past niet voor echte idealisten. Op 27 December werd het Kerstfeest gevierd: eigen werk van de jongens werd opgevoerd, gezang en gelach ontbraken niet; en tot slot kwam er een vlaaikenssmulpartij met koningkeuze.

Op 16 Februari 1935 zal het jeugdverbond een plicht van dankbaarheid vervullen: een Pausviering, den Paus der Jeugd en der Kath. Actie waar-dig wordt op touw gezet. Eenige weken later verleenen de jongens hun medewerking aan een Passie-avond, en geven hier blijk van hun diep gods-dienstig leven.

De zomer wordt dan ingezet met een Guldensporenviering, zoo kunstvol, zoo geestdriftig-Vlaamsch, als Deurne er te voren nooit een gekend had; De zomer komt, de zomer gaat, het najaar schuift voorbij, en weer repetitie op repetitie, avond aan avond. Op 6 en 7 Oktober 1935 volgt een tweede "coup de théâtre": "Radijs" wordt opgevoerd! Een stuk, dat gekende tooneelvereeningen, met lange plankenervaring niet aandurfd, zoo moeilijk; Massa-opkomst! Record toeloop! Het Gildenhuis kan onmogelijk de menschen slikken. Hooggespannen verwachtingen!

.... Het scherm gaat op... stilte, 't spel begint. 'n Zwerftocht naar den hemel. Radijs en Bot, een kwaai karwei! Daar beginnen ze den uit-tocht, door de lente - de menschen, heel de zaal volgt - door den zomer den herfst, Radijs en Bot, Tijl en Lemme Goedzak! Daar komen ze aan in den winter, aan de poort van den hemel. Zoo twee vagebonden, nee, die komen er niet in! Sint Pieter is rechtvaardig maar streng. Vooruit met de weegschaal. Radijs er eerst in. Spanning!... Goddank! de schaal helt over naar het goede. Nu de beurt aan Bot. Jongens, dat gaat slecht af-loopen. Nee, Botteke, ge komt er niet in; de schaal van het goede blijft ledig, heelemaal ledig. En Bot begint stillekensaan te zakken naar... de hel... Een heel menschenleven, zonder één enkele goede daad! Hoe is 't mogelijk! Ja toch! Sint Joris komt Bot ter hulp; de eerste, de laatste, de eenige goede daad van Bot zal zijn redding zijn. Dan gaat de hemelpoort open: Radijs en Bot stormen binnen, voor eeuwig en altijd. De zaal lijkt op een laatste oordeel, zoo weergalmen de toejuichingen van het opgetogen publiek. Heel de parochie spreekt ervan.

De bond floreert... Twee weken later zit het er weeral op: voor een Kristus-Koningfeest wordt er van geen rusten gesproken. Een gezellige avond wordt gevuld met samenzangen, film over de Meivaart en de Chi-Ro-Male (een deugddoende rammeling en een daverende overwinning) en tot slot en begeesterend spreekkoor.

Op 27 December heeft de tweede Kerstviering en koningkeuze plaats: Arthur I wordt opgevolgd door Edward I, en tusschenin komt elk vendel met iets nieuws voor den dag. Nieuwe tonneelsterren worden ontdekt. Het feestjaar 1936 wordt door den Jongensbond ingezet, in samenwerking met de parochiake kringen, voor de viering van het XIV regeeringsjaar van O.H. Vader Paus Pius XI: liederen, uitgebeelde liederen en

een spreekkoor, en tot slot de film Ria Rago, maken van den avond een welgelukt feest.

De 11 Juliviering wordt dit jaat samen gevierd door alle Kath. Vlaamsche kringen der gemeente; de optocht regent uit, en de feestzitting wordt gered dank zij het goed optreden van de St. Rochus Jeugdgroep.

De ganschen zomer hebben we bijeenkomsten, uitstappen, tochten, een kampweek, en voer dat we het goed weten staat de winter voor de deur. Gedurende al die lange winteravonden zullen we de verveling moeten verdrijven. Dat zal ons niet moeilijk vallen. Repetities! Repetities!

Op 25 Oktober viert de parochie zocals alle jaren het Kristus-Koningfeest, Kristus is Koning! Zijn ridders zijn wij! Die oproep is voldoende om de opkomst van alle manschappen te verzekeren. Het spreekkoor "Opbouwen" door J.V.K.A. is het hoogtepunt van den avond.

Een paar dagen later leeft de parochie weeral in spanning: elke dag een week lang, wordt er met kaarten geleurd. In elk huis, voor elken eigenaar, voor elken huurder, wordt er gebeld, uitgelegd, geredetwist, geprezen, en... geld in 't bakske getooverd. Op 9 en 10 November wordt "De Blinde" opgevoerd, twee avonden achter mekaar. Twee avonden stampvolle zaal. Eigenlijk zijn er drie blinden: een magere, een dikke, en een domme; maar feitelijk is er geen enkele blinde; daarna komt er dan toch een echte blinde, en twee valsche rijke blinden! en ten slotte zijn er weer geen blinden meer. Hebt ge't vast?! De domme helpt de stad Kleve aan water, na plezierige beraadslagingen van den kleurigen gemeenteraad. Hij trekt verder, geneest het prinsesje van Bretanje, en krijgt haar tot bruid. Maar hij is nog zoo dom niet en bedankt voor de eer. Hij heeft liever centen, de slimmerd! Ten slotte zijn de rollen gekeerd: twee arme blinden en een rijke ontmoeten elkaar terug. Het kwaad wordt met goed beloond, en dank zij den wijzen raad van den nar, besluiten de drie een kerk te bouwen. Ontroering en opluchting bij het publiek. Dat is Goddank, weeral goed verlopen. De ovaties dreunen minutenlang. De jongensbond-tooneelgroep heeft aller harten veroverd en de moeilijksten bevredigd.

En welverdiende rustperioede volgt nu. Daar O.H. Vader ernstig ziek is, wordt er in 't jaar 1937 geen openbare Pausviering gehouden. Alleen in de kerk denken we aan den Paus en toonen we onze trouw en dankbaarheid. Ook de 11 Juli-viering kan niet doorgaan, en zoo moeten we wachten tot 25 Oktober 1937, wanneer ons vierde winterfeest doorgaat: Bartel de Sterke Vent, 'n Sprookje, dat in drie bedrijven het wedervaren van drie rare kornuiten voorstelt. Dat was er me nog eens een, die Bartel: zonder werk en op den dool omdat hij te sterk was! Legt het maar 'ns uit! Al rondsloenterend ontmoet hij primo: 'n brugdrager - niet alledaagsch stieltje! - secundo: de nekker (de duivel in hoogst eigen persoon). Dat fameuze trio zal trachten de prinses met den witten haarbos te verlossen uit de handen van den éénoogigen reus. Natuurlijk is het de Sterke Bartel, die dat zaakje opknapt; maar terwijl hij zit uit te blazen van den strijd, gaan de twee anderen er met den buit van door. Spanning Verwickelingen! Maar het recht zegeviert ten laatste. In een thea trale slotscène trouwt Bartel met het Prinsesje!

Het is eigenlijk overbodig u nog te zeggen dat we reuzebijval hadden. De menschen beginnen ons stilaan te kennen en te waardeeren. Elk jaar wordt er nieuwe ervaring opgedaan, en elk jaar stijgt dan ook de prestatie in waarde.

Enkele dagen later, den 29 Oktober, moeten w' alweer de planken op:

Kristus-Koniggfeest wordt waardig gevierd. De banjoafdeeling brengt liederen ten gehoor, en het machtige spreekkoor "Kristus heersche" besluit het program.

Op 29 December gaan we vlaaikens eten, en... de koning wordt gekozen. Lang leve Prosper I!

In Februari 1938 houden we onze traditioneele Pausviering: we danken God omdat Hij Paus Pius XI zoo vele jaren onder ons laat werken. De dag wordt besloten met de film "Anak Woda".

Den 26 daarop, onvergeetelijke datum in de jongensbondannalen! worden de leden der Kerelsafdeeling gewogen, ja, gewikt en gewogen, met een weegschaal door 'n gestrenge heer rechter en raadsleden in habiet. Onder het motto "De Mode door de eeuwen heen" wordt er voor den zegepalm gekampt, verkleed, gefantaseerd en comedie gespeeld. De jury scheen het meest goedgunstig gestemd tegenover een ultra-wilde Arabier die de zege verwierf. 'r viel ook maar te kiezen tusschen dit en drie karabijnen en evenveel dolken. Voor het overige was het dien avond erg plezierig: ik heb er een praatje gevoerd met Julius Cesar en Texas Bill, mijn attenties aangeboden aan Madame de Pompadour, en op een telg van Ghandi zijn blooten teen getrapt, waarop ik een hoog-Hollandsch gesakker te hooren kreeg. Wat me tijdens dit feest bijzonder opviel was de "drang" naar het geweldige, drang naar het komische, drang naar het preciese (armband uurwerken van bijzonder formaat met wekkersysteem!). "Drang nach Osten" was er niet, maar daarentegen was er overal en bij iedereen een onverzadigbare drang naar koffie en wafels, maar dit laatste het meest.

Vlaanderens Hoogdag 11 Juli 1938 ging niet onopgemerkt voorbij: dien dag werden volksspelen gehouden voor den ganschen bond, en tot kwam een wafel-smulpartij.

Het winterseizoen werd ingezet met de jaarlijksche Kristus-Koningviering op 28 Oktober. Bij deze gelegenheid werd bij veel anders, de aangrijpende film "Bloed over Japan" afgerold.

Zoo brak dan ons vijfde jaar aan, en het stond geschreven dat dit lustrumjaar niet het minste zou zijn op tooneelgebied. Want al dadelijk kwamen we met "Radeske voor de pinnen. Reeds menigmaal werd er hier gesproken over stampvolle zalen en over reusachtige bijval; met gewoon letters is het niet mogelijk uit te drukken wat er zich afspeelde bij de opvoering van Radeske, alias Radijs op de schoolbanken. De plaatsen van 10 en 5 fr. zijn totaal uitverkocht, om niet eens te spreken van die van 3 fr. Zelfs de plaatsen achter de robuste pilaren en alle "parterres en trapparterres" zijn opgestapeld, en dat gaat zoo twee dagen achtereen. 't Moet gezegd dat de toeschouwers waar voor hun geld kregen. Pas is het scherm omhoog, of daar zien we Radeske reeds zoals hij is: dapper, vol edele idealen! Hij zwaait den scepter over een legermacht, vier man sterk. Maar 't zijn er vier die kunnen tellen! Zoo hevig is hun verlangen naar groote daden, dat ze zonder aarzelen het Turksch van peet Jarbees verstaan. Op slag vertrekken de uit Zutegem naar Turkije, en Oekselfoeksel wordt staatsvijand nr 1 uitgeroepen. Ai! Daar komen ze aan 't hof van grootvizier Blik Bar Aboem; daar valt niet mee te lachen. Eerst eten ze hun buikske vol, en dan kijken ze hun oogen uit den kop naar Oostersche dansers Benig, mooi, fijn! er wordt toegejuicht en gebiseerd. Rare snuiters leven daar aan 't paleis van den Turk: Punt en Komma en -last no least Bot, de ordonnans. Die drie krijgen bevel naar het hol van de heks Tralatra te gaan, en ze mee te loodsen naar het paleis. Charmant vrou-

JONGENS DIE APOSTELS ZIJN

VERSLAG DEN MISSIEBOND " PRO APOSTOLIS "

De Jongensbond viert feest!

De Jongensbond Jubileert!

En " Pro Apostolis "? Hoe zouden we kunnen achterblijven? Al waren we in de grootste moeilijkheden verzeild, toch zouden we ons niet achteraf kunnen houden. Gedurende ons driejarig bestaan hebben we allen steun gekregen van den Jongensbond, en wij zouden ons niet verheugen in dit vijfjarig bestaan van Jongensbond St. Rochus!

Ja, bijna drie jaare geleden werd onze Pro-Apostolis-groep gesticht. Als afdeeling van onzen Jongensbond zullen we een klein overzicht geven van ons werk.

In de eerste maanden van 1937 stak het P.A.-schip in zee, alle zeilen open, en met hoog in den mast onze leuze: Hij heersche!

In den beginne 15 jongens en kerels, nu 50 leden over alle afdeelingen. Onze maandelijksche vergadering, waarop de missieintentie besproken werd verkief schitterend. In den eerstvolgenden winter togen we aan 't werk met de fotoverzameling. Het Pro-Apostolis-bladje werd aan de kerk verkocht en dadelijk legden vele missievrienden er beslag op. De gelijke toestand verbeterde toen we op de vergaderingen van den Jongensbond elken zondag een inzameling voor het werk mochten houden. Duizend maal dank aan alle jongens van den bond voor die wekelijksche giften. Het was reeds zoo schoon en 't werd nog beter. Elken winter richt P.A. een missieavond in, gegeven in den Jongensbond, waarop een missionaris ons komt spreken. De eerste pater boeide ons met een voordracht over de Pygmeeën, de dwergen van de Afrikaansche oerwouden. De tweede pater, E. P. Lievens s.j., neef van den grooten Vlaamschen missieheld van den zelfden naam, sprak ons over Indië, 't land der Fakirs en slangenbezwervers, 't land van Mowgli en Akela. Ditmaal waren er zelfs lichtbeelden. Dat er geestdrift onder de luisteraars was lijdt geen twijfel: de rondhaling na deze vergadering benaderde de 50 fr.

Naast het fotoalbum dat aangelegd werd, beoefenden we de edele konste van inlijsten. Teekenaars verrezen tusschen de Chi-Ro-kerels. Onze teekenprijskampen hadden dan ook hun mededingers. Ook aan den verkoop van den Pro-Apostolis-kalender namen we deel. Alhoewel de prijs 8 fr. bedraagt, verkochten we het eerste jaar reeds 15 kalenders. 't Volgend jaar bedroeg het aantal verkochte kalenders 50 exemplaren. Zullen we dit jaar naar de 75 ex. gaan? We zullen geven wat we kunnen.

Sinds het bestaan van onze afdeeling worden de wafelen van Wafelenbak de Missiebietjes regelmatig aan huis besteld door de leden van P.A. Dit was weer een bron van inkomsten.

Alle voorwerpen, door het hoofdbestuur van P.A. te koop gesteld (briefpapier, kaarten, boeken...) werden met vrucht verspreid.

We mogen gerust verklaren dat de P.A.kern altijd vooruit kwam. Moeilijkheden deden zich voor; vol idealisme hebben we die moeilijkheden overwonnen. Het gevolg was een steviger inwerken van den groep in den Jongensbond.

Hebben we dan nooit getracht onze werkingsfeer uit te breiden?

STUDENTENGILD 'T GALJOEN

VERSLAG OVER HET KATH. VLAAMSCH STUDENGILD

De student is een luilak.. de student is een opschepper... de student is een personage, wiens jonge leven gesleten wordt in een vacantiëperiode, doorsneden met korte trimesters, die, uit vrees dat zij een vacantiëallure zouden aannemen, hun droevig einde vinden in een - toch voor velen - allerdroevigst lot: de examens. Zoo zeggen vele, de ketters maar zij dolen. Het is misschien waar dat vele studenten vergeten hebben wat het maatschappelijk leven van hen vergt. Maar veel meer waar blijft het toch, dat de meeste studenten in zich een drang voelen om, zelfs tijdens hun studieperiode, iets te verwezenlijken, dat nuttig is, of hen zelf ten nutte maakt voor anderen.

Uit dien drang is het Galjoen geboren!

Twee jaar geleden, in het begin der groote vakansie 1937, riep E.H. Aarts de studenten van den Jongensbond bijeen en legde hen zijn plan voor: een studentengild te stichten in het kader van den Jongensbond, welk plan met geestdrift door allen werd goedgekeurd. Het studentengild was geboren, en in de eerste vergadering werd het ten doop gehouden en in de memorabele annalen werd zijn naam ingeschreven: 't Galjoen! 't Galjoen!... een heerlijke herinnering uit onze geschiedenis; want de galjoenen waren de driemasters, die de Nederlanders en de Spanjaarden vervoerden, en zoo dikwijls getuige waren van den heldenmoed van een volk, dat vrij wilde zijn en zijn vrijheid uiteindelijk herwon door zijn hardnekkigen weerstand en durvenden aanval.

't Galjoen stak in zee met een heerlijk doel: het doel van de Blauwvoeterie, die de studengemeederen al bijna zestig jaar in beweging hield; het doel, dat Rodenbach gedurende zijn kort maar vruchtbaar leven najoed, en hetwelk nog steeds niet volledig bereikt is. Bewuste Katholieken leert de Jongensbond met zijn K.A. program ons te zijn. Maar wij moesten daarbij leeren idealistische Vlamingen te worden, overtuigd van de groote verantwoordelijkheid, die wij uit kracht van onze intellectueele vorming, te dragen hebben; bewust van de fouten die wij bedrijven, door ons in een ivoren torentje op te sluiten in een dom egoïsme; alle lasten van onze schouders schuddend.

A.V.V. - V.V.K. werd onze leuze.

Alles voor Vlaanderen, ons heilig vaderland; dat, doordrenkt met bloed van duizenden, nog altijd is een heerlijke relikwie, tót herinnering aan de vele helden, die ons voorafgingen, en om ons aan te sporen hun voorbeeld na te volgen.

Alles voor Vlaanderen, met zijn volk, het ongelukkige volk, dat zooveel eeuwen lang boeien heeft moeten slepen, en er nu nog de wonden van draagt. Hier willen de studenten genezen en helpen. Want ons volk is ziek, zoo ziek zelfs, dat velen niet meer bewust zijn van hun ziekte. Maar iets moet ons opti mistisch stemmen: de eeuwige vitaliteit van ons volk, de geheime levenskracht, die maakt dat ons volk nooit zal vergaan, en die in de kritieke perioden mannen verwekt heeft, die het volk op de goede banen terugleidden. Die kracht bestaat, maar zij sluimert; want welk volk kon dergelijke verdrukking zoo lang verdragen zonder te stikken, zonder zijn kenmerkende eigenschappen te verliezen?

Een lustrumlang was de Blauwvoettraditie verbroken geweest, maar we hebben ze terug opgenomen, omdat we weten dat ze van weldoenden invloed is op ons volk, en omdat zij ook goed is voor onze studenten, daar zij ons in een verantwoordelijke positie stelt, en wij door onze lafheid zouden schitteren, zoo wij er ons aan onttrokken.

De taak van een intellectueel is een verantwoordelijkheid te dragen. De taak van den student is zich daarop voor te bereiden.

En kunnen we dat beter doen dan door te leeren wat ons volk was, is en moet worden. Daarom de vele vergaderingen, die toch zoo allerbelangrijkst zijn..

Prachtige vergaderingen hebben we gehad, misschien minder door de kwantiteit van het aantal aanwezige leden, dan door de kwaliteit van het voorgebrachte werk. Een diepgaande studie hebben de meeste sprekers bevestigd; en daardoor werden en voor den voordrachtgever en voor de leden interessant.

We hebben o.a. de volgende onderwerpen behandeld: Rodenbach, de H. Joannes Berchmans, Vondel, Verschaeve, Grammens, brokken uit de geschiedenis werden voor de pinnen gehaald, recente politieke gebeurtenissen werden besproken. De voordrachten werden afgewisseld door declamties, gezangen, en humoristische lezingen of voordrachten, zoodat elke vergadering een nieuwe moreele versterking voor onze jongens beteekende.

Ook de ontspanning werd niet vergeten.

Elke vacantie kreeg haar fietstochten. En wie zal den durvenden vierdaagschen tocht van vorig jaar vergeten, toen twee en twintig beenen twee en twintig pedalen over Wallonië's bergen joegen!

Eveneens werd onze organisatie uitgebreid, want in de Paaschvakansie werd overgegaan tot de stichting van de jongensafdeeling, die de jongstudenten groepeert, en een eigen leiding heeft, bijgestaan en gecontroleerd door een afgevaardigde van de hoofdleiding.

Zoo staan we voor het derde jaar.

Immer crescendo zijn we gegaan, en met Gods hulp gaan we zoo verder, indien we allen willen werken voor ons volk, en werken voor ons zelf, opdat we met des te grootere begaafdheden onze medemenschen zouden ten dienste kunnen staan.

Want wat is er mooier dat te arbeiden voor anderen?!

XX Starkad VVVVVV
OO

UITSLAGEN ATHLETIEKFEEST

In dit lustrumjaar was ons atletiekfeest bijzonder fijn. We hadden geen Olympisch vuur of buitenlandsche atleten. Maar in den bond zelf waren er mededingers genoeg, die hun spieren en hun uithoudingsvermogen dagenlang getraind hadden, om op een spannende en glorievolle wijze te kampen om den zegepalm. Met een fijn zonnetje begunstigd, op een flink en ruim terrein deden dan op zondag 17 September de flink gebouwde atleten hun kranige intrede. Op zondag 24 September werden de prijskampen voort gezet. Aan supporters van alle slag ontbrak het niet. De uitslagen hebben bewezen dat er mannen in den bond zitten, die kampioenenbloed in het lijf hebben. Proficiat aan al de winnaars, en evenzeer aan al de anderen.

Hier gaan dan de resultaten van de prijskampen.

Eerste afdeeling : Kerels A

Hoogspringen

1- Jansseune Herman	1.50 m.
2- Bens Lode	1.45 m.
3- Jacobs Lode	
Vermeiren Staf	1.40 m.
5- Van Looveren Gust	
Bernaerts Fik	1.35 m.

Ver springen

1- Jansseune Herman	5.10 m.
2- Bens Lode	5. — m.
3- Jacobs Lode	4.89 m.
4- Bernaerts Fik	4.66 m.
5- Vermeiren Staf	4.32 m.

Hink-stap-sprong

1- Bens Lode	10.44 m.
2- Jansseune Herman	10.19 m.
3- Jacobs Lode	9.60 m.
4- Bernaerts Fik	9.35 m.
5- Vermeiren Staf	9.21 m.

Kogelstooten

1- Vermeiren Staf	10.46 m.
2- Jacobs Lode	9.80 m.
3- Bens Ede	9.36 m.
4- Bernaerts Fik	9.30 m.
5- Jansseune Herman	8.74 m.

Speerwerpen

1- Bens Lode	34.70 m.
2- Jacobs Lode	28.95 m.
3- Bernaerts Fik	27.90 m.
4- Wegge Rik	26.95 m.
5- Jansseune Herman	26.10 m.

Schijfwerpen

1- Jansseune Herman	35.03 m.
2- Bernaerts Fik	31.44 m.
3- Bens Ede	31.22 m.
4- Bens Lode	31.09 m.
5- Vermeiren Staf	28.69 m.

1500 meters

1- Jansseune H.	4.51 min.	4- Bens Ede
2- Bens L.	4.51 1/5 min.	5- Bernaerts Fik
3- Jacobs L.	4.53 min.	

100 meters

- 1- Jansseune Herman
- 2- Bens Lode
- 3- Jacobs Lode
- 4- B ens Ede
- 5- B ernaerts Fik

Algemeen Klissement Kerels A

- 1- Jansseune Herman 17 p.
- 2- Jacobs Lode
Bens Lode 15 p.
- 4- Bernaerts Fik 11 p.
- 5- Bens Ede 10 p.

Tweede Afdeeling: Kerels B

Hoogspringen

- 1-Van Gestel J. 1.45 m.
- 2-Nevelsteen E. 1.40 m.
- 3-Verselder R. 1.30 m.
- 4-De Groeve G. 1.25 m.
- 5-Mullier J. 1.15 m.

Hink-stap-sprong

- 1-Van Gestel J. 9.64 m.
- 2-Verselder R. 9.52 m.
- 3-Mullier J. 8.60 m.
- 4-Nevelsteen E. 7.56 m.

Ver springen

- 1-Van Gestel 4.66 m.
- 2-Verselder 4.53 m.
- 3-Mullier 4.51 m.
- 4-De Groeve 4.29 m.
- 5-Laes P. 4.29 m.

Kogelstooten

- 1-Mullier 8.48 m.
- 2-Nevelsteen 8.40 m.
- 3-Verselder 7.92 m.
- 4-Van Gestel 7.71 m.

Speerwerpen

- 1-Nevelsteen 29.60 m.
- 2-Mullier 24.60 m.
- 3-Verselder 19 m.
- 3-V an Gestel 21.30 m.

Schijfwerpen

- 1-Mullier 27.62 m.
- 2-Nevelsteen 24.40 m.
- 3-Verselder 23.23 m.
- 4-Van Gestel

1000 meters

- 1-Nevelsteen 3.13 min.
- 2-Van Gestel 3.32 "
- 3-Mullier
Verselder 3.59 "

100 meters

- 1-Nevelsteen
- 2-Verselder
- 3-Mullier
- 4-Van Gestel

Algemeen klassement Kerels B

- 1- Nevelsteen Em. 29 p.
- 2-Van Gestel
Verselder R.
Mullier J. 26 p.
- 5-De Groeve G. 4 p.

Derde Afdeeling : Jongens

Hoogspringen

- 1-Maldoy D. 1.30 m.
- 2-Verselder R. 1.25 m.
- 3-Verdonck J. 1.15 m.

Verspringen

- 1-Maldoy 4.40 m.
- 2-Verselder 4.-- m.
- 3-Verdonck 3.86 m.

Hink-stap-sprong

- 1-Maldoy 8.10 m.
- 2-Verdonck 8.40 m.
- 3-Verselder 7.47 m.

Kogelstooten

- 1- Maldoy
- 2- Van Schevensteen
- 3- Verdonck
- 4- Vervoort
- 5- Gij's

Bal werpen

- 1- Vervoort
- 2- Dierckx
- 3- Van Schevensteen
- 4- Maldoy
- 5- Verdonck

800 meters

- 1- Verdonck
- 2- Van Schevensteen
- 3- Vervoort
- 4- Ramael

100 meters

- 1- Maldoy
- 2- Dierckx
- 3- Van Schevensteen
- 4- Verdonck
- 5- Vervoort

Algemeen klassement Jongens

- 1- Maldoy 27 p.
- 2- Verdonck 21 p.
- 3-Van Schevenst, 14p
- 4-Verselder 11 p.
- 5-Vervoort 11 p.

Hoogspringen

1-Beyehs Jozef	1.27 m.
2-Van Meerbeeck	1.22 m.
3-Verselder Leo	1.15 m.
4-De Greeve Art.	1.15 m.
5-Dupont	
Wouters L.	
Wouters R.	1.10 m.

Verspringen

1-Beyehs Jozef	3.81 m.
2-Verselder Leo	3.78 m.
3-Wouters R.	3.74 m.
4-Wouters L.	3.38 m.
5-Van Meerbeeck	3.31 m.

60 meters

1- Verselder Leo
2- Beyens Jozef
3- Van Meerbeeck
4- Wouters Ludo
5- Ribaucourt R.

600 meters

1- Verselder Leo	2.18 min.
2- Wouters Ludo	-
3- Wouters Rik	-
4- Van Meerbeeck	2.29 min.
5- Verselder Jos	

Algemeen klassement Knapen

1- Verselder Leo	17 p.
2- Beyens Jozef	14 p.
3- V an Meerbeeck	10 p.
4- Wouters Ludo	9 p.
5- Wouters Rik	7 p.

oo Sprint oooooooooooooo
oo

ZOO GINGEN VUF JAREN

Ode aan den Jongensbond door HEIRMANN

O Jongensbond, o frissche, fraaie Jongensbond,
Die eens gegrond, thans zeer gezond, vijf jaar bestond,
En zonder dat de tijd uw krachten kon ontrooven,
Geen zin, geen zang, geen zuchtje vloeit uit mijnen mond,
Of 't is om U van harte lang en luid te leven.

Met zijn bezielend woord, dat jongensharten schokt;
Heeft hij een kleine, jonge schaar tot zich gelokt,
Gesproken van vernieuwen, wroeten, werken, bouwen;
Geen jongen heeft alsdan gewrokt of zelfs gemokt,
Maar allen sloegen zij de handen uit de mouwen.

Het groepje werd een groep, die groep weldra een macht;
En deze stond paraat 't ontkiemen tot de kracht,
Die haar in staat stelt, grootsche doelen te bereiken!
Zoo dacht, zoo smacht, betracht en lacht het jong geslacht,
Dat niet wil wijken, neen, dat niet en kan bezwijken.

En slaan hun droomen uit, naar einders onbeperkt,
Ze raken nooit verzvonden of onuitgewerkt.
Zij zingen, vrij en vastberaden: Ruimt de bane!
Want alles kunnen wij in Hem, Die ons versterkt.
Opdat onz' drift niet tane, 't Kruis op onze vane!

Waar is hij nu, die met het sterke streven smaalt
Van deze jeugd, waarin het Chi-Ro-leven straalt?
Of weet hij niet, dat, waar wat jongens samen wroeten,

Een paar dagen later was er een prijskamp in het maken van het schoonste poppenkleedje. Er werd met veel naarstigheid gewerkt. Iedereen wou den prijs winnen, maar natuurlijk was er maar één gelukkige winnaar. Zoc liep de vakansie ten einde, en het gewone leven ging voort. Op 10 Febr. vierden we met de andere jeugdgroepen onzer parochie den verjaardag der kroning van Z.H. Paus Pius XI. Daags te voren had er een feestzitting plaats, waar alle Madeliefjes in hun kleurige uniformen aanwezig waren. 's Morgens was er Kommuniemis voor al de leden van het jeugdverbond en 's namiddags, onder het lof, werden onze banieren plechtig gewijd. Dat was een heuglijk feit voor ons, want door onze banieren voelden we ons nauwer saangesnoerd.

19 Februari was voor ons een hoogdag: toen gaven we voor 't eerst een groot tooneelfeest. Het beroemde sprookje " Sneeuwwitteke " werd voor het voetlicht gebracht. (zie speciaal verslag der feesten.) Weer kwam een blijde vakansie. Veertien volle dagen van spel en leute. Al zingend 't vrije leid trokken we door de straten, den buiten in. Waar we voorbij marcheerden kwamen de menschen buiten en bewonderden vriendelijk onze kleurige groep. In den loop van den winter was er een banjo-afdeeling gesticht. Maanden lang werd er gestudeerd; en we zouden voor de eerste maal met onze banjo's opstappen in den optocht van Rerum-Novarum. Maar ja, iets waar ge lang naar getracht hebt, slaat nogal dikwijls tegen. Hier ook. We trokken met een groote groep naar de stad, maar... we hadden pas onze banjo's uitgepakt en ons in flinke rijen opgesteld, of begon me dat te regenen! Ik geloof dat het nog nooit zoo hard geregend heeft als toen. In alle Haast werden onze banjo's terug ingepakt, de regenjassen aangeschoten, en terug naar Dourne.

Maar Madeliefjes trekken nooit een zuur gezicht. Temeer, het groot verlof was in aantocht, en buiten de gewone wandelingen zouden we een heel week in de heerlijke heide doorbrengen: het mooie Lanklaar! Ik denk er altijd met veel heimwee aan terug. Daar hebben we ons hartje opgehaald hoor! Herinnert ge u nog dat we op ontdekkingstocht gingen in de bosschen, waar nog geen levende ziel was ingeweest, Maar ge hadt er ons moeten zien uitkomen: geschriemd van boven tot onder. De grond was doordrenkt van ons bloed!!! En dan dat heerlijke Heuvelsven! Daar hebben we geplonst en gezwommen als vischjes en op den hoop toe ons fijn rood en bruin laten bakken. Ik geloof dat in Lanklaar de dichtkunst alle Madeliefjes te pakken had. Aan 't Heuvelsven werden verzen gemaakt van 's morgens tot 's avonds. Maar 's anderendaags waren we alles behalve dichtertlijk. Dan ging het van: " Amaïmijn rug!... pas op voor mijn armen!..." en nog meer van dat soort. Maar ja, wie een heelen dag in de zon ligt moet de gevolgen dragen.

Bij onze thuiskomst uit Lanklaar vernamen we het droevig nieuws dat Z.E.H. Coveliers, pastoor onzer parochie, 's morgens de laatste H.H. Sakramenten had ontvangen. En nog den zelfden nacht stierf hij. Bij zijn begrafenis vormden de Madeliefjes mee de scrowacht, en we hebben goed voor hem gebeden.

Enkele weken later, in Oktober 1935 werd Z.E.H. Holthof, onzen nieuwen pastoor feestelijk ingehaald. We waren er bij; we droegen groote gebloemde kransen, op hooge stokken, mee in den optocht. Mooi! De speciale ontvangst voor de jeugd was tip top in orde. 't Moest wel want

er werd een film gedraaid van onze prestaties. En bijgevolg moesten we flink figuur maken. Stel u voor dat die film een rondreis doet door Europa!

Het Kristus-Koning-feest was weer een zegedag voor ons. Ruim 600 jongens en meisjes stapten fier door de straten onzer parochie om hun trouw aan Kristus-Koning te toonen.

Het tooneelseizoen was weer ingetreden; en gezien het reuzensukses van verleden jaar, kwamen we ditmaal voor de pinnen met het heerlijke sprookje "Goudmuiltje." 'n Fijne operette! Het sukses was zoo groot dat we twee vertooningen moesten geven. Tot ver buiten de parochie werden we bekend, en zoo moesten we op 20 Januari 1936 een opvoering geven van Goudmuiltje in Vrede St. Willibrord te Antwerpen. Zoo naderde weer de heerlijke vakansie. Wandelingen en fietstochten werden gemaakt, en alles was even plezierig. In de voorbije Kerstvakansie hadden we 'n fijne Kerstviering met 'n fameuze tombola. De meisjes traden op met eigen werk. En of er gelachen werd!

Op 26 April werden we door onze zusjes, de Rozenknopjes van St. Rummoldusparochie, uitgenoodigd om hunne plechtige vlaggewijding bij te wonen. Dat zou fijn worden: nu zouden we toch eens met onze banjo's kunnen opmarcheeren. Maar... we werden streng op de proef gesteld; want op den langverwachten dag regende het weer van 's morgens tot 's avonds. Weer niks! Maar eindelijk zou dan toch de groote dag komen. Op 3 Mei werd het stoffelijk overschot van Pater Damiaan triomfantelijk ontvangen door gansch Vlaanderen. Fier als pauwen stapten we, in onze kleurige uniformen, en met onze banjo's door de straten van Antwerpen. Dikwijls werden we geestdriftig toegejuicht.

Nu volgde een heele serie optochten: Rerum-Novarum, de eerste-steenonthulling van het St. Rochusinstituut, de H. Sakramentsprocessie, Guldensporenviering.

Op 16 Juli mochten we veel sukses oogsten op het kinderfeest van K.V. R.O., waar de Madeliefjes een hulde brachten aan Mevrouw De Beukelaer, en met hun fijn verzorgde spel de eerste plaats verwierven in den prijskamp, die werd uitgeschreven in Radiogids.

Weer was het groot verlof daar. Een heerlijke tijd met vele wandelingen, vol leute en spel, en vooral onze vakansieweek te Hoog Boom. Ik heb hier geen plaats genoeg om te vertellen al het plezier dat we gemaakt hebben tijdens die vakansie. Maar 't was lollig, hoor!

De Madeliefjes waren al gekend te Antwerpen en omliggende. Op 13 Sept. zouden we aan de Brusselsche bevolking ook eens laten zien wat de Madeliefjes waren. Als sluiting van het Katholiek Congres van Mechelen, had er te Brussel een groote massadag plaats. Daar moesten we natuurlijk bijzijn! Het sukses, dat we daar hadden, is niet te beschrijven. Op 20 September weer iets nieuws. Een groot avondfeest, gegeven op de Ter Rivieren-wielerbaan. Onze medewerking werd daarvoor gevraagd, want ze wisten wel dat het zonder de Madeliefjes een mislukking zou zijn. De fakkel- en vuurdansen, de uitgebeelde liederen, alles gaf een sprookjesachtigen aanblik en viel ten zeerste in den smaak.

Op het einde van dit jaar mochten we onze eigen jeugdlokalen betrekken. Dat was nu echt fijn! Een lichte verandering kwam er dan in de vergaderingen. Voor de klein afdeeling bleef het op Donderdagnamiddag, terwijl de groote afdeeling vergaderde elken zondagavond van 5 tot 7 u.

In Februari 1937 werd er begonnen met de turnlessen. Niemand minder dan Lea Daan kwam elke week de lessen geven. Er werd hard gewerkt om van onze Madeliefjes lenige en zwierige meisjes te maken.

En zoo kwamen we aan ons derde tooneelfeest. Dit jaar zouden we uitpakken met "Goudhaartje en de Troubadoer", waar we twee succesvolle tentoonstellingen van gaven op onze parochie, een vertooning te Deurne Noord en een vertooning in Vrede St. Willibrord te Antwerpen. Ge ziet dat onze roem overal gevestigd werd.

Dan kwam weer het Paaschverlof met de mooie wandelingen. Op 23 Mei stapten we allen op door de straten onzer parochie ter gelegenheid van de invijding van het nieuwe St. Rochusinstituut en de lokalen van onze broers uit den Jongensbond.

Gedurende het groot verlof gingen we weer wandelen, we speelden en we zongen. Dit jaar ging ons groot kamp door te Kastérlee, met zijn bosschen en duinen, en het frissche water, waarin we zoo lekker gezwommen hebben. Herinnert ge u nog de Hooge Mouw? Daar hebben we buitelingen gemaakt en gespeeld: om het eerst boven op de Hooge Mouw, en dan allemaal gelijk naar beneden, tot we daar allemaal op 'n hoop vielen, het gezicht in 't zand. En ons kampvuur, waar we zooveel vreugde hebben aan beleefd. Spijtig genoeg heeft het die week nog al dikwijls geregend; maar wij weten altijd raad: we kropen dicht bij mekaar, en dan werd er verteld, gelachen en gezongen, tot we van vermoeidheid omvielen op onze strooizakken.

't Werd weer schooltijd en Kerstmis kwam. Weer zou er een prinsesje gekozen worden. 't Ging er lustig toe en met veel spanning naar de boon gezocht, die ons prinsesje zou aanduiden.

Gedurende weken werd er druk gewerkt aan ons nieuw tooneelstue: "Van het leelijke jonge eendje", een sprookje dat al de voorgaanden overtreffen zou. Het werd opgevoerd op 27 en 28 Februari. Op algemeene aanvraag gaven we een derde opvoering op 20 Maart. Langs alle kanten werden ons gelukwenschen toegestuurd, en een vierde vertooning ging door op 27 Maart te Deurne-Noord.

Het Paaschverlof naderde; buiten de gewone wandelingen werden ook fietstochten ingericht. Op een van die fietstochten hebben we veel plezier beleefd: we reden allen achter mekaar; opeens: alleman stopt! iemand was met haar kop in een prikkeldraad gevallen; twee minyten later sukkelte er een ander de gracht in. We waren pas terug op weg, of pang! platten band! plakken! Na hard zwoegen was het gaatje dicht; maar den buitenband was ook kapot; ook plakken, maar dat "rustinneke" bleef natuurlijk niet braaf zitten; en geen enkel huis in 't zicht.

D'r moest ander middel geschapt worden. We waren nog 5 Km. van Hoogstraten. Wel dan maar pompen en rijden zoo hard ge kunt; 500 m. verder terug pompen; en zoo ging het voort tot in Hoogstraten. Andere ongelukken hadden we niet. En met al onze miserie hadden we nog veel plezier.

Op 10 Juli, ter gelegenheid der Guldensporenviering, werden in ons lokaal volksspelen gehouden. We stikten bijna van 't lachen toen we die klein snaken in hun zakken zagen loopen. Nu en dan deed er een een tuimeling van belang natuurlijk. Aan garen-eten, patatten-rapen en kruiwagenkoers hebben we veneveel plezier beleefd.

Het hard werken en de examens gingen stilaan voorbij, en de zonnige vakansie stond weer voor de deur. Met veel geestdrift trokken we naar 't Peerdsbosch, het Nachtegalenpark, naar Wijnegem, enz...

ALS MEISJES FEESTEN

VERSLAG OVER DE FEESTEN DER MADELIEFJES

Het is nu vijf jaar geleden dat de " Madeliefjes geboren werden. Vijf jaar! Velen van u gaan er fier op, zijn blij om de heerlijke jaren, die ze in onzen kring meemaakten. Ze gaven u een reine, blijde en zonnige jeugd.

Dat we van spel en leute houden hebben we steeds getoond, hetzij in onze vergaderzaal, op speelpleinen of wandeltochten of al picknickend in Gods vrije natuur.

Madeliefjes kunnen ook aan anderen denken en geven graag enkele uurtjes om hun ouders en vrienden aangenaam te zijn. Zoo pakt onze frishe, blijde meisjes herhaalde malen uit met hun steeds verzorgde feestelijkheden.

10 Februari 1935! Het eerste openbaar feest. Wat een kleurenwemeling in den middenbeuk der kerk. Alle trouwe Madeliefjes zijn gekomen om zusterlijk te bidden en te communiceeren voor O.H. Vader, Paus Pius XI In den namiddag liep de kerk weer vol. Na een dreunend Evviva trokken de Madeliefjes fier huiswaarts, want ze hadden hun strijdbanieren ontvangen, die ze steeds zouden volgen, spijs alles. Den avond er voor, kende de Pausviering in het Gildenhuis een buitengewoon sukses: de jeugd vergastte het talrijke publiek op een luisterrijke afwisseling van voordrachten, liederen, en 'n gezamenlijk " O Kruise den Vlaming " sloot dezen welgelukten avond.

Voor dien tijd reeds hadden de flinke meisjes hun beste krachten gegeven om hun eerste winterfeest schitterend te doen lukken. Maandag 18 Februari was het Gildenhuis te klein om alle belangstellenden een plaatsje te geven. Iedereen wilde het lieve sprookje " Sneeuwwitteke " bewonderen. Terwijl Walt Disney's kleurenfilm nog aan 't groeien was sprongen onze Madeliefjes op de planken om door spel, zang en dans het publiek ye betooveren. Hun sukses was verzekerd. Door haar sierlijke en fijnverzorgde dansjes wist de kleine Antoinette Goossens eenieders bewondering af te dwingen.

Zoo ging 't jaar verder en kregen we op Zaterdag 13 April een groot-schen parochialen Passie-avond, waar onze Madeliefjes het hunne toe-bijdroegen om 'n innige Paaschstemming onder de aanwezigen te scheppen 30 Mei 1935! De Rerum-Novarumstoet bood de gunstige gelegenheid om onze jeugdigen, frisschen meisjesbond door het Antwerpsche te zien trekken: 200 meisjes in hunne veelkleurige uniformpjes, met hun stralende gezichtjes en schallende liederen, getuigden fier van hun trouw aan Kristus, hun Koning.

Het Kristus-Koningfeest van 1935 ging door op Zondag 27 Oktober. Een aaneenschakeling van feesten vulde dezen schoonen dag. Na een stemmige Kristus-Koningwake in den vooravond, zaten alle Madeliefjes in den middenbeuk der kerk geschaard om op plechtige wijze de H.Mis bij te wonen. Om 10 u. trok de zingende jeugd zegevierend door de parochie

tot spijt van wie 't benijden. In het lof bracht ze hulde en eer aan haar Koning Kristus, en een plechtige feestzitting in het Gildenhuis sloot dezen zegerijke dag.

En zoo kwam de winter weer in 't land. De Madeliefjes wisten dat er weer veriangd werd naar een gezonde veramaakafwisseling, en waren er in gelukt een menigte huiskluisers en fijnproevers naar het Gildenhuis te lokken. Een bomvolle zaal! Ook geen wonder, het tweede winterfeest ging door op 1 en 2 December. U Ziet, één dag was niet voldoende om alle nieuwsgierigen te bevredigen. "Goudmuiltje" werd vertolkt door veertig uitvoerders, allen gedost in schitterende splinternieuwe sprookjescostuums. Goudmuiltje, dochter van koning Rodias, is op zoek naar een wondervogel; de elfjes kennen hem niet, maar de kabouters zullen hem vinden. Plots - zoo gaat het altijd in sprookjesland - komt een fijn prinsje en vertelt: "ik was dien vogel van goud; van nacht heb ik twee traantjes genomen van Goudmuiltje en ze den toevenaar gebracht; nu ben ik weer 'n prins." Na een spookachtigen nacht gaan 't prinsje en 't prinsesje naar Koning Rodias, vergezeld van elfjes en kabouters... en, ze leefden samen lang en gelukkig op een 'n mooi kasteel.

En weer is het publiek voldaan en staat het stom voor wat onze meisjes - hun kinderen - kunnen verwezenlijken. Een flinke meisjesbond, die zelden gezien werd!

Dat werd gehoord buiten onze parochie, en zoo zagen we onze flinke tooneelkunstenaars naar Antwerpen rijden om in Vrede St. Willibrord hun talenten te toonen, mist een vergelding voor het nieuwe St. Rochusinstituut; waar ze gaarne wat voor deden. Onder 'n welgemeend luid handgeklap vielen de doeken neer, wat de toeschouwers uit het mooie sprookjesland deed terugkeeren tot de werkelijkheid. Ja, schoone liedjes duren niet lang.

Zoo ging een oud jaar, een nieuw kwam het vervoegen, 1936!

15 Februari! Zaterdagavond bracht onze jeugd samen om te bidden en te zingen voor den paus. Veertien jaar geleden werd hij als herder aangesteld over Petrus schaaipstal. Zondag was één feest, één van die dagen, waarop we den geestelijken familieband beter aanvoelden. De feestzitting moest geensins onderdoen voor die van vorig jaar. Ze bestond uit verschillende liederen, muziek, spreekkoren, feestrede door prof. Verbist en tot slot den indrukwekkenden film Ria-Rago.

3 Mei, Pater Damiaan hulde! De heele jeugd aanzag het als een plicht dien Vlaamschen ridder van Kristus-Koning door hare aanwezigheid te huldigen. Met hetzelfde groot ideaal als van P. Damiaan, stapten onze meisjes door de straten van Antwerpen om het stoffelijk overschot te begroeten.

Onze meisjes houden van stoeten en durvend uit te komen voor wat ze zijn; daarom trokken ze als vorig jaar, op O.H. Hemelvaartdag, naar Antwerpen om nieuwe getuigenis af te leggen van hun trouw in den Rerum-Novarumstoet. Wat 'n groep! Heel het jeugdverbond stapt in één machtig blok in den stoet. Dat er gekeken en bewonderd werd hoeft geen vraag.

4 Januari '36 werd door Monseigneur Van Eynde, den eersten steen van het St. Rochusinstituut onthuld. Ter dier gelegenheid schaarden onze Madeliefjes zich bij de andere jeugdgroepen om samen met spel en zang die eenige gebeurtenis te vieren.

De Kristus-Konings-viering op 25 October mocht welgeslaagd heeten. Nette uniformen vulden de kerk, liederen galmden door de lucht, en vrome harten richtten zich tot Kristus, hun Opperkoning. 's Avonds pakte de jeugd uit met zang, 't spreekkoor " Opbouwen " en tot slot de heerlijke film " Don Bosco ".

Een jaar was weer voorbij. Als naar gewoonte werd gedacht aan het winterfeest, dat bij het begin van het nieuwe jaar gegeven werd. "Goudhaartje en de Troubadour" zag het licht, en nog steeg het aantal sterretjes, die reeds aan den tooneelhemel van de Madeliefjes prijkten. In een sprookjesvolle wemeling van kleurenpracht, aangevuld door een afwisseling van warme meisjesstemmen, zagen we het verloop van het lieve vertelsel: 'n troubadour zoekt 'n reisgezellinnetje, met lange gouden haren. Zeven lieve meisjes zullen het toovervrouwtje haar hulp gaan vragen om de uitverkorene te kunnen zijn; doch de beloning zal moeilijk verdiend worden. Eén van de zeven is zeer medelijdend en behulpzaam. Hare haren worden betooverd, zoodat ze mooie, lange gouden lokken krijgt. De minnezanger komt na een jaar terug en ontdekt het langgezochte gezellinnetje, dat hij met zich meevoert op zijn verre reizen. Goudhaartje gaf de toeschouwers een flinke les; velen keerden wellicht beter naar huis dan zij kwamen. Of het inslag vond bij de toeschouwers?! 'k Zeg je maar dit: Wat van de Madeliefjes komt is steeds van de bovenste plank! Met recht werden ze daarom dan ook dit jaar, op 21 November gevraagd om de goede menschen van O.L. Vrouw-Bijstand, Deurne-Noord, een leuken avond te bezorgen. Vol belangstelling kwamen vele Noord-Deuranaren om de jeugd van hun Zuiderburen te bewonderen, en wie weet om ze na te volgen. Een krachtige toejuiching getuigde van aller bewondering en voldaanheid. Wat zulk een kinderen toch kunnen!

Vrede St. Willibrord had van den triomf gehoord en wilde graag meepreten maar ook meebewonderen. Hun verlangen werd voldaan op 9 Decem. 1937, toen de Madeliefjes per autocar neergezet werden in de groot feestzaal. Niettegenstaande het gure weder was er een talrijk publiek opgekomen en 't was niet teleur gesteld bij het zien van het mooie sprookje, zoo kunstig en natuurlijk uitgebeeld en vertolkt, dat ge haast zeggen kon: net echt! De goede indruk van onzen meisjesbond werd met recht verhoogd.

Intusschentijd was het Kristus-Koningfeest gevierd geworden op 31 Oct. Een welgevulde feestwijzer deed zijn ronde. Tot slot werd de pracht-film " De Maagd der rots " gedraaid.

En zoo komt 1938 aan de beurt. Het eerste feest dat we kunnen aanstippen is de Plechtige Pausviering van Zondag 13 ebr. Zaterdag te voren was de jeugd weer vereenigd rond het Allerheiligste om zege en voorspoed af te smeecken voor den H. Vader. Na zulk een flinke voorbereiding volgde een dag van groote vreugde en rechtmatige fierheid, van geestdriftigen durf en diepe trouw. De film " Anak-Woda " sloot de feestzitting.

Beter laat dan nooit! het winterfeest der Madeliefjes wordt dit jaar pas gevierd op Zon- en Maandag 27 en 28 Febr. De flinkste sterretjes waren reeds lang uitgekozen en waren aan 't oefenen gegaan. Kunstenaars zorgden er voor, het tooneel te herscheppen tot een zonnige omgeving, die enkel thuis hoort in een sprookje.

" Van het leelijke jonge eendje " van Yv. Wagemans. Een neerhof waar

een verduuldig eendenmoedertje haar kroost zit af te wachten, om ze te verwelkomen en voor te stellen aan heer Edelbard, de snoedhaan van het pachthof. Een eendje wordt verstooten omwille van zijn leelijkzijn. Het krijgt een trouw vriende: de prins der Paddestoelen. Ze redden mekaar het leven. Het leelijke jonge eendje is intusschentijd een prachtige zwaan geworden. Robijntje, de prins der paddestopen, is ontwaakt uit zijn winterslaap en gaat dadelijk op zoek naar z'n vriendje. Wat 'n vreugde bij het weerzien. Vol jolijt wordt het groote feest gevierd van de schoone, reine en trouwe vriendschap, die sterker is dan alles, ja, sterker dan de dood.

Een pracht van een spel en kleurenschakeering: een sneeuwblanke eend, omringd door botergele kleintjes, waartusschen een grijs verstootelingske; daarbij de veelkleurigopgesmukte vadercend. Een dooreenwemeling van roodgeklepte paddestoelen en gele, roode, paarse witte en blauwe lentebloemkens. En dooreenfladderen van blauwe zwaluwen, wattige sneeuwvlokjes en blanke hagelsteentjes, om te sluiten met een samenvoeging van al die kleuren, van het hoogste wit tot het diepste zwart. En zeggen dat hetzelfde sprookje zesmaal gespeeld werd voor bomvolle zalen. Onze leuze is "steeds hoger op!"

Overtuigd van hun suksesvol spel, verschenen onze moedige speelsters op de planken in de feestzaal van Deurne-Noord, waar ze als vorig jaar hartelijk toegejuicht werden.

Het hoogtepunt van dit jaar was daar op 28 October, wanneer Kristus als koning over ons allen, plechtig gevierd werd. Weer toonden onze Madeliefjes dat ze hun Koning willen waardig zijn. Een Plechtige Komuniemis vereenigde alle trouwe Krististrijders, die hun belofte hernieuwden het nieuwkomend jaar te stellen in den dienst van Kristus en Zijn Rijk. Na een Plechtig Lof, liep het Gildenhuis vol. De feestwijzer bracht ons vervolgens muziek, zang, een feestrede en tot slot een buitengewone film "Bloed over Japan". Een echte film van dappere Kristiridders.

Het vijfde winterfeest vierden we vroeg in het seizoen. "7 November en 4 December werden een reuzensukses." Perle-fine van Ant. Van de Velde. 85 Uitvoerders, 85 splinternieuwe costuums, allen in de liefste kleuren; 6 dansen van Lea Daan; dit alles zegt u voldoende: iets éénig! Wat er verhaald werd? Orjoen, 'n jonge, kloeke visscher vangt 'n wonderbare oester. Strik, de duivel, helpt hem z'n schat openmaken in ruil voor zijn ziel. Orjoen wordt baron, krijgt mooie kleeren en al wat zijn hartje lust. Doch zijn geweten laat hem niet met rust. Zijn engelbewaarder zal hem helpen. Hij vernietigt de helsche overeenkomst en schenkt Orjoen in ruil voor Perle-fine een mooi, Vlaamsch meideke. Orjoen zal weer zijn vischgerief ter hand nemen en onder de bescherming van O.L.Vrouw zal hij met zijn Neleke de wijde zee opvaren. Op algemeene aanvraag waren de vertolksters van Perle-fine genoodzaakt pak en zak op te nemen en zich te laten voeren naar Vrede St. Willibrord. Een welgevulde zaal genoot van de zonnige sproke, gespeeld, gezongen en gedanst door onze onvermoeibare meisjes; te meer daar het was voor de goede zaak, namelijk ten voordeele van het St. Rochusinstituut. Perle-fine had te veel kosten, tijd en krachtinspanning gevraagd om na drie opvoeringen in den vergeethoek te worden geduwd. Mevrouw de Beukelaer kon geen geschikter sproke uitdenken dan Perle-fine om haar jaarlijksch groot kinderfeest op te luisteren. Op Donderdag, 29 Decem.

MADIELIEFJES

Als bij 't herboren Meiseizoen
 De bloemkens kleuren tusschen 't groen,
 en 't windje hun kelkjes doet neigen,
 In 't gras van den beemd, op de twijgen,
 Dan pralen, 't hart vol zonnegoud,
 De Madeliefjes in het woud.
 U min ik het meest, hartediefjes,
 Reine, blanke Madeliefjes!

April strooit hen met milde hand
 Langs wegelboord en over 't land;
 Zij knikken bij 't vroolijk gieglen der beek,
 Waar zij 't hoofdjen in spiegelen.
 En sluit het avondwindje, moe
 Van dartlen, hunne kelkjes toe,
 dan pralen omhoog, hartediefjes,
 Reine, blanke Madeliefjes!

Doch wordt het weder stilaan koud,
 En giert de najaarswind door 't woud,
 Waar vroeger de vogeltjes sprongen
 rond 't nestje, en hun liedekens zongen,
 Dan blijft gij, bloemkens, ons nog trouw,
 En wemelt nog in onze gouw,
 Trots weder en wind, o hartediefjes,
 Reine, blanke Madeliefjes!

WIST GE...

- dat de Jeugdbonden bijna 90 kampdagen hebben doorgemaakt in die vijf jaar.
- dat de Jeugdbonden ongeveer 190 uitstapjes van één dag hebben gemaakt, de fietstochten niet mee gerekend.
- Dat in 1935 enkele leiders van den Jongensbond werden ontvangen te Schwyzs in Zwitserland, op het algemeen congres van het Zwitsersch Jeugdverbond voor Kath. Actie.
- dat de Jeugdbonden reeds ruim 25.000 fr. hebben bijeengebracht voor het St. Rochusinstituut.
- dat de financieele uitgaven van vijf jaar jeugdwerken ruim 100.000 fr. beliepen.
- dat er in totaal ongeveer 18.000 menschen kwamen kijken naar onze tooneelopvoeringen.
- dat de Jongensbond op de Meivaarten reeds 28 wimpels heeft veroverd.
- dat men nu al fezelt van binnen vijf jaar naar ... Zwitserland te gaan... en dat zulks niet onmogelijk is, als....
- dat het nog veel beter en veel schooner kan worden, als alle jongens echte, trouwe Jongensbonders zijn, en alle meisjes flinke en trouwe Madeliefjes.

ECHTERNACH

VERSLAG OVER HET KAMP TE ECHTERNACH - 12 tot 19/X/39

1934 - 1939 | De jeugdbonden bestonden 5 jaar, en dat eerste lustrum moest gevierd worden met een bijzonder kamp. En daarvoor werd uitgekozen: Echternach!

Alle moeilijkheden - hooge onkosten, liefde tot de fiets, zelfs Carlsbourg - werden overwonnen; en van toen af kenmerkten zich de laatste weken en eindelijk de laatste dagen, door een koortsige bedrijvigheid. Heel de parochie dacht en sprak over Echternach, en in 60 gezinnen droomde men er zelfs van. Vergaderingen, gevuld met zang, stapoefeningen, en herhalingen voor het kampvuur, vulden de laatste avonden. En dat er werk was, bewijst het slot van een der laatste vergaderingen: " Nu gaat alleman recht naar huis, behalve : leidsters en leiders, banjospelers, de madeliefjes van de reidansen, de jongens van de stokkedansen, alleman van de fakkeldans, de mannen van den kameel, de... en toen schoot er bijna niemand meer over.

Door al die tribulaties geraakten we dan toch door, en in het jaar O.H. 1939, den 12den dag der 8ste maand - 'n Zaterdag in Augustus - om kwart voor 7 u. 's morgens, stonden allen kant en klaar, bepakt en bezakt, benageld en beslagen, in de groote hal van het Centraal Station te Antwerpen, links van den trap, vertrekensgereed.

De eerste wagen van den elektrischen trein werd op een vreedzame wijze belegerd en ingenomen; evenzoo te internationale trein te Brussel. Daar posteerden we ons bij de dikke moeders met huilende kinderen, neusophalende mammezellekens met poeder en spiegel, sigarenrookende mijnheeren met gouden uurwerken en Fransche gazetten, bluffende en puffende Hollanders met reuzenvaliezen, uit-de-hoogtee doende Brusselaars met beulemansmanieren, ik weet niet wat of wie nog meer. We staken ieder compartiment, voorbehouden of niet, tot de 8ste man toe vol, en gingen dan op onze lauweren rusten; tot tegen elf uur aan het sein weerklonk : " time for lunch! " etenstijd! honger of niet, eten!

Hoe het er in de andere hokken toeging weet ik niet, maar de bluffende Hollanders, mijn-reisgezellen, benamen me bijna allen eetlust - en dan moet het al leelijk doen! - door hun mijn-keel-dicht-nijpende blikken.

We kwamen eindelijk in Luxemburg aan. Pakken, zakken, banjo's, ketels, stokken en wat al rommel nog meer, plantten we neer in de statie, en lieten het daar onder de hoede van de Louis!... en dat er nu maar eens iemand 'n vinger naar uitsteekt!...

Na een wandelingetje door de stad, kwamen we terug in de statie; we trokken een voor-wereldlijk model van trein binnen en tuften naar

Echternach. Als we nog maar vijf minuten gereden hadden, wilde de Frans ons wijs maken: de volgende statie is Berdorf, volgens hem de voorlaatste. Als we dat refreintej reeds vijftien maal gehoord hadden, stapten we uit te Echternach, zonder natuurlijk iets van Berdorf te hebben gezien.

In rij voor de statie, en onder veel beziens, en met muziek en lied door het stadje, naar de oude abdij.

'n Middeleeuwsche poort, 'n fijn grasplein, een reusachtig speelplein met openlucht theater, en dan vinden we ons tehuis voor deze week.

Ieder krijgt zijn plaats aangewezen, en als eindelijk met anderhalf uur vertraging de kar met het stroo verschijnt, wordt ze op krijsgejoel onthaald en in stormpas naar onn verblijf gereden.

De laatste voorbereidselen gaan vlug van de hand, nog enkele mededeelingen, en daar gaan we: de eerste vrije avond!

Echternach wordt in alle richtingen doorkruist en onderste-boven bekeken; er zijn er reeds die een stamcafé gekozen hebben!

We worden gewikt en gewogen, bekeken, bekeurd, uitgevraagd, door de overtalrijke toeristen - het stadje is proppensvol; geen enkel bed meer te krijgen - en we ondergaan dan de metamorphose van alle mogelijke nationaliteiten. Pruimen! Pruimen! Alleman loopt met 1/2 kilo pruimen in 'n zakske, en eet, eet... als dat maar geen ramp wordt! Om half tien bijeenkomst aan het kruis op de groote markt, en van daar naar de kerk, waar we bij het groote kruisbeeld elken dag onze morgen- en avondgebeden zullen bidden.

Een kwartier daarna is alles stil, en iedereen beproeft te slapen.

's Morgens zes uur: een schril fluitsein, allen eruit!

Samen naar de H.Mis. Dat waren wel mee van onze schoonste oogenblikken, toen we zoo allen in de Crypte, op enkele meters afstand van het graf van den H. Willibrord, in dichte kringen rond het altaar geschaard van kortbij de H.Mis konden volgen. Bijna allen gingen te Kommunie, wat vooral in de week de plaatselijke geestelijkheid verbaasde. En dan naar de koffie! Alle eer aan de keukenprincessen, maar soms was hij doorzichtig als lindentheee... die van de jongens ten minste! ...

Om 9 u. opschikken der slaapplaatsen en mondvoorraad inpakken voor dezen middag. Sommige vendels - een vendel was 6 tot 7 man - namen tot 65 boterhammen mee! En om 9.30 u. Staat alleman klaar en gaan we op weg voor de eerste wandeling. In gesloten gelederen marcheeren we af; we zingen dat het helmt en markeeren met onze behofijzerde en zware benagelde schoenen, en de stalen pinnen onzer bergstokken, den kadans van onzen kloeken en montereren stap op de klets koppen der kasseien. Dat doen we zoo elken dag vier maal los door het stadje!

En of ze wisten dat wij in Echternach waren!

Drie voortrekkers, wegwijzers, padzoekers, padvindere, pad-verliezers soms, stonden vooraan.

Troosknepchen, Paulsplatte, Wolfsschlucht, Labyrinth, Aesbach, Pérpkop, Hollay, Berdorf, Räuberhohle, Zickzackschluff, Sievenschluff, Teufelsinsel, Casselt, Grundhof! dat was het program!

Steil bergop naar Troosknepchen, en dan door een prachtig bosch naar de Paulsplatte, een uitkijkpunt; vandaar liepen we een beetje verloren, zoodat we de Wolfsschlucht neer en op moesten doen.

Door het bosch verder, over kleine beekjes, tusschen de rotsen, langs trappen, bruggetjes en ladders, in één woord: een niet te vergeten tocht! Aan de Raüberhöhle weer een oponthoud: een lange smalle spleet. Moeten we daar nu door of er neven? Er wordt beslist: er neven. Tien minuten verder zien we, dat we er natuurlijk hadden moeten doorgaan, want nu stonden we op 't einde van de Siewenschluff. Dan maar in omgekeerde richting!

N.B. - voor pompier komen er maar weinig van onze groep in aanmerking; bewijs: dat kleine ijzeren laddertje, waar we een halve eeuwigheid overdeden.

Terug langs den weg neven de rotsen en verder naar Casselt, een uitzichtpunt op 350 m.; het hoogste van den tocht. Even bewonderen, en dan naar beneden, naar Grundhof, waar de orde in de tuchtloos verspreide rangen wordt hersteld. De vermoeienis doet zich gelden bij een groot procent. Maar de banjoclub, zonder instrumenten, geeft zich niet verloren en houdt er den moed in. De Rubensmarche, 't Is de Mei, Stars and Stripes worden er door gedraaid; zelfs It 's a long way to Tipperary en de Radetzky-marche worden beproefd.

In Bollendorf verliezen we twee eenheden, door vermoeienis overmand; ze zullen den trein nemen. Met 69 voeten we de overblijvende 6 Km. stilaan op; en zingend dat het helmt trekken we opnieuw door Echternach. Met het stof van den tocht spoelen we ook de vermoeienis van ons af, en na een lustige plonspartij trekken we frisch en opgeruimd naar het Hotel de la Sûre, waar ze zich elken avond opnieuw mogen verheugen in onzen eetlust. Om onze moeders gerust te stellen nopens de ontvangen versterkingsmiddelen, en om ons zelf nog eens een nasmaakske te geven, geven we hier enkele grepen uit de menu's:

" Purée St. Germain, Crème de poireaux - twee lekkere soepkens!

" Jambon frais rôti.. werd me daar van geëten! Boeuf braisé... al onze vertalingspogingen liepen spaak op deze benaming van boullie. En dan poitrine de veau farçie! De kalfsborst was goed, maar die farçie was overbodig. De bloemkool en de frites, die daar bij waren maakten het sport volledig: 's anderendaags hadden we bijna een kilo maagzout noodig! Die vijf of tien man hebben dan maar den volgenden dag gevast en daarmee waren we dan weer terug op onzen stel.

Nog enkele gerechten? Wie si er die " flageolets au beurre " vergeten? die boontjes, die werkten als zweepen! Is er dan geloopt!...

En het dessert? Ieder maal wat anders, en ieder maal om ter best.

En de drankbestellingen? " Einen groszen " Potz"!!! of " eine grosze Pinte! " Ze deden allemaal in 't groot.

En dan die rekening van de Juul, om van zijn laatste Luxemburgsch geld van af te geraken. Hij woog geloof ik 'n heelen kilo lichter, toen hij ondervond dat de hem aangeraden combinatie van Belgisch en Luxemburgsch geld pakte. Oefff!!! zei hij.

Maar nu zonder zwans: het eten was geveldig, alle dagen; en de eetlust moest er niet voor op zij staan. Hadden we hier decoraties mogen uitdeelen voor... zelfopoffering! Den Bart, die na enkele dagen toch zoo deftig werd aan zijn dood punt te stoppen; en de Frans, die met z'n kolossaal verzet, dag voor dag zijn doodpunt brutaal overschreed! Reuzeneters! misschien wel verre afstammelingen van vroegere menschen-ters!! Ge kunt nooit weten!...

Het driemanschap, dat de tochten opstelde, begon na dien eersten dag te vreezen: 25 Km. en een kwart der manschappen "down". Dat kon nog erger worden voor de volgende dagen. Ze vischten een kleine wandelin uit voor 's Maandags: Aesbach en Geyerslay.

Geyerslay was een doodgegewoon uitkijkpunt, maar de Aesbach was verbluffend. Een kleine bergbeek, die van rotssteen tot rotssteen hupèpelde, nu links dan rechts en altijd maar trapaf, trapaf... en wij aanhoudend er neven, er over, er neven, er over...

Maar één woord is er voor: ... schoon!...

's Avonds vond het hoogergenoemde driemanschap een uitweg: het Luxemburgsche spoor geeft 50 % vermindering aan ons. Ze kombineeren drie wandelingen L, P en S, tot een prachtig geheel. De eerste door een precies onbetreden oerwoud, de weg moest om zoo te zeggen nog gebaad worden, want de twee leiders, die de rangen sloten, voelden zich bijna als Stanley en Livingstone. Eere aan de voortrekkers! Als 't goed is zeggen we 't ook! De tweede wandeling ging door een uitgedroogde beek, slingerend door bosch en mos-begroeide rotsen, iets éénigs! en de derde, door de rotsen zelf. Een raadsel: hoe is de Louis door die smalle duistere spleten, van den Dewenpetz en de Rittergang geraakt? Tot slot kregen we dan nog de Hel, waar het - o geweldige ongerijmdheid! - verschrikkelijk koud was. Daar zijn er een paar aan Satan ontsnapt, klaarblijkelijk en alleenlijk omdat ze te mager waren.

En dan met het treintje naar huis.

De volgende dag: met den trein (en een speciale a.u.b! beproef dat bij ons maar eens gedaan te krijgen!) weg, en met den trein terug, en tusschenin wandelingen C en M.

C was niet veel bizonders; M zooveel te meer. Wie kan zich den Schiesentumpel niet meer voorstellen? of de Predikstoel, maar vooral de Kohlscheuer! Eerst er over en er rond en dan er door. Ten minste door gang nummer 1. Een getetter en getater dat hooren en zien verging in die donkere, smalle, killige spleten. Het zien verging zelfs zoo goed, dat de groote helft aansluiting verloor met de eersten. Vijf minuten zoeken, dan vinden, twee minuten een uitbrander van klassiek model, en dan: vooruit! naar den trein!

De twee laatste wandelingen: kleine hapjes in de geburen van het stadje. Een wondere vaststelling deden we aan den Echo: de meest bekende "haut-parleus" ofte "luidsprekers" hadden daar hun stem verloren; en een groep jongens moest de eer redden om den Echo dan toch aan 't werk te stellen. Op den terugweg van die wandeling rustten we een half uur op den over van de Sûre, om de militaire bedrijvigheid aan den overkant (Duitschland) wat gade te slaan. Waat voor vijf jaren een karspoor was, ligt nu een prachtige makadambaan; en geen halve minuut gaat voorbij zonder dat er een vrachtauto voorbijbolt met bouw materiaal. Dag en nacht, werkdag, Zondag of feestdag: 't is al gelijk, er wordt daat gewerkt door de sukkelaars van de Deutsche arbeidskampen, aan het voleindigen van de Siegfriedlinie. En alles onder gewapende beaking! Neen hoor, dan vivat bij ons thuis! En ons kampvuur! Een sukses zonder weerga. Na een muzikale rondgang door het stadje, maakten we een grooten kring op de Groote Plaats. Ik schat het aantal kijlustigen op een 1500 man.

De bijval was enorm en voortdurend, maar verdiend ook!
 Bravo, jongens en meisjes, het was een prestatie ons waardig! Gelukwenschen werden ons na afloop toegestuurd met de vleet. Het slot van het kampvuur was indrukwekkend: rond de op een hoop geworpen fakkels van den fakkeldans, stonden we allen flink in de houding en het talrijke publiek achter ons. Toen werd in de grootste stilte de Vlaamsche Leeuw aangeheven en luidkeels meegezongen door vele omstaanders. En alleman, vreemde toeristen. inwoners van Echternach, iedereen ontbloote het hoofd en groette eerbiedig. Flink zoo!

En nu tot slot het oordeel van den commandant der gendarmerie van Echternach (we waren geburen!) : " Voilà de la discipline! Un coup de sifflet , et.... " en dan een veelzeggend gebaar, dat moest be- duiden dat het perfect was. En 't was goed ook!

We genoten evencens de groote eer, bij een onzer kranige defilé's door het stadje, te worden vereeuwigd op den film. Die film zou later dienst doen als propagandafilm voor toerisme in Echternach. Wie ons daar ziet defileeren, die gaat... nee, die vliegt zeker naar Echternach!

't Gebeurt niet gauw dat de leiders de jongens - en ik geloof ook niet de leidsters de meisjes - bedanken. Wel dan wil ik het hier doen in naam van al de leidsters en de leiders. En niet alleen bedanken om den niet-bezorgden last en om uwe volgzzaamheid, maar ook proficiat wenschen om de tucht, die prachtig werd onderhouden door iedereen, en om de prachtige blijken van veel goeden wil.

Goed zoo! Gedenkt deze acht dagen heel uw leven lang, en niet alleen al het schoone dat ge gezien hebt , maar ook al het prachtige dat ge gepresteerd hebt door uw voorbeeldig gedrag.

Het was waardig van 100 % Chi-Ro-meisjes en Chi-Ro-Kerels!

oo Globetrotter ooooooooooooo
 ooo

WAT ZE IN ECHTERNACH OVER ONZ DACHTEN

E.H. Onderpastoor van Echternach : " ... ik heb nooit een jeugdgroep gezien, zoo fier en zoo tuchtvol op straat, zoo vroom en zoo stichtend in de kerk.... "

E.H. Profes. aan het college : " ... van den eersten dag af heeft de groep me getroffen door z'n blijheid, z'n ijver en z'n voorbeeldig gedrag in alles ... "

Commandant der Gendarmerie : " Dat is nu 'ns 'n voorbeeldige jeugd! Dat is tucht en orde! Eén fluissein, en.... "

Heer Voorz. van het comité tot verfraaiing en toerisme in Echternach: " ... ik feliciteer U en heel de groep, om de manier waarop ze hier, in Echternach aan alle inwoners en aan de duizenden toeristen, het voorbeeld hebben gegeven van waardig en echt toerisme. Hun feestavond was éénig!...

Mr. Braun, secr. v.h. Bureel voor toerisme : " De groep heeft heel Echternach veroverd. In alle huizen spreekt men er over. Ik ben blij dat ik U van dienst heb mogen zijn! ... "

Een heer uit Nederland : " ... ik houd me al vele jaren met de jeugd bezig, maar nog nooit heb ik ze zoover gekregen als deze groep. Ik heb echt genoten! Zulks is éénig! U hoort nog wel van me!"

Een Fransch priester te Grundhof : " ... die groep moest onze Fransche jeugd eens zien. Ze zouden er voor in bewondering staan... "

oo

Dit verslag wordt gezonden aan alle leden van de Jeugdorganisaties der parochie. Jongens en meisjes, bewaart het zorgvuldig, opdat het U in lateren leeftijd, 'n blijde herinnering moge zijn, die U de mooie dagen Uer jeugd zal doen opnieuw beleven! Geeft het ter lezing aan Uwe vrienden, opdat ook zij weten en begrijpen hoe een fiere en blijde Jeugd leeft en werkt op de St. Rochusparochie te Deurne-Zuid.
God zegene U allen!

